

I. பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளும் கொள்கைகளும்—1962

முன்னுரை

தற்காலிக மதிப்பீடுகளின்படி, 1962ம் ஆண்டில், இலங்கையின் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி நடைமுறை விலை, 4.1 சத வீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது. நிலையான விலைகளின்படி, அதாவது உண்மை நியதியின்படி இவ் அதிகரிப்பு 4.0 சதவீதமாக உள்ளது. சனத்தொகையின் வருடாந்த அதிகரிப்பு விகிதமான 2.7 சதவீதத்துடன் நோக்கும் பொழுது தனியாளுக்கான உண்மை உற்பத்தியின் அதிகரிப்பு 1.3 சதவீதமாகும். உண்மை நியதியின்படி மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட இவ் அதிகரிப்பு, பெரும்பாலும் உள்நாட்டு உபயோகத்திற்கான பொருட்களின் உற்பத்தி, முக்கியமாக, நெல், மீன் ஆகியன அதிகரித்ததன் பயனால் ஏற்பட்டதாகும். மொத்தத் தேசிய உற்பத்திக்குக் கைத்தொழில் உதவிய பங்கு குறைந்த விகிதாச சாரமாகவே இருந்ததெனினும், கைத்தொழில் உற்பத்தித்துறையிற் செறிந்த இயக்கங்கள் ஏற்பட்டன, என்பதற்கான சான்றுகளும் உள். 1961ம் ஆண்டில் 8.1 சதவீதத்தால் அதிகரித்த ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் உற்பத்தி, 1962ம் ஆண்டில் 3.2 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது.

1962ம் ஆண்டில் நாணயத்துறையிலும் நிதித்துறையிலும் விரிவுக் காரணிகளின் செயற்பாடுகள் அவ்வளவு குறைந்ததாகக் காணப்படவில்லை. அரசாங்க வரவு செலவுத்திட்டத்தில் உள்ள மொத்தப் பணக்குறை முந்தைய ஆண்டுகளில் உள்ளது போலவே பிரமாண்டமானதாக அமைந்தது. 1961-62ம் நிதியாண்டில் அரசாங்கத்தின் மொத்தப் பண இயக்கக் குறை ரூபா 4570 இலட்சமாகும். இதில் ரூபா 1900 இலட்சம் கொண்ட தொகை வங்கிகளின் பண ஆக்கத்தினால் நிதியீட்டப்பட்டது. 1962-63ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத்திட்டம் பாராளுமன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட பொழுது வரவு செலவுத் திட்டத்திலுள்ள மொத்தப் பணக்குறையும் விரிவுத்தன்மையான நிதியீட்டங்களும் குறைக்கப்படும் என எதிர்ப்பார்க்கப்பட்டது. ஆயினும் இக்குறிக்கோளை அடைதல் சம்பந்தமான இரண்டு உபாயங்கள்—அதாவது பங்கீட்டு முறையின் கீழ் விற்பனை செய்யப்படும் அரிசியின் அளவைக் குறைக்கும் உத்தேசமும், பலவகைப்பட்ட பொருட்களின் மேல் விற்பனை வரி விதிக்கும் உத்தேசமும்—பின்னர் கைவிடப்பட்டன. இறுதியில், பாராளுமன்றத்தினால் அனுமதிக்கப்பட்ட 1962-63ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தில், ரூபா 4633 இலட்சம் கொண்ட பணக்குறையும், ரூபா 1330 இலட்சம் கொண்ட அடைக்கப்படாத இடையும் ஏற்படலாயிற்று. ஆயினும், இவ் எல்லைகள் உண்மையில் மீறப்படக்கூடும் என்பது திருத்தியமைக்கப்பட்ட வரவு, செலவு, சம்பந்தமான மதிப்பீடுகளிலிருந்து புலனாகின்றது.

முந்தைய ஆண்டுகளில், அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டங்களின் பயனற்ற தோன்றிய நாணய விரிவின் விளைவாக இறக்குமதிகளுக்கான கேள்வி அதிகரிக்கவும், அதனால் இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் வீழ்ச்சியடையவும் நேரிட்டது. 1960ம் ஆண்டுமுதல் ஏற்றுமதி விலைகள் வீழ்ச்சியுற்றமை, இலங்கையின் சென்மதி நிலுவையின் மேல் உள்ள அழுக்கங்களை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்தது. 1961ம் ஆண்டில், இறக்குமதிகள், அளவுக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளின்படி கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. 1962ம் ஆண்டில் இக்கட்டுப்பாடுகள் மேலும் விசாலமாக்கப்பட்டு, அத்தியாவசியமான சிலவகைப் பொருட்களைத் தவிர ஏனைய சகல இறக்குமதிகளும் இக்கட்டுப்பாடுகளின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன.

இறக்குமதிகளின் மீது நேரடியான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டமை, இலங்கையின் அன்னிய ஒதுக்குநிதிகளில் ஏற்படும் வீழ்ச்சியைக் குறைப்பதற்குப் பயன்பட்டது. 1961ம் ஆண்டிலும் 1962ம் ஆண்டிலும் இலங்கையின் வெளிநாட்டு ஒதுக்குநிதிகளில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி, முறையே, ரூபா 96 இலட்சமும் ரூபா 278 இலட்சமும் ஆகும். இவ்வருடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சர்வதேச நாணய நிதியிலிருந்து இலங்கை கொள்வனவு செய்த ரூபா 538 இலட்சம் கொண்ட அந்நிய செலாவணிகளை நீக்கிப் பார்க்கின், அந்நிய ஒதுக்கு நிதியின் வீழ்ச்சி, 1961ம் ஆண்டில் ரூபா 634 இலட்சமும், 1962ம் ஆண்டில் ரூபா 816 இலட்சமும் இருந்திருக்கும். இவ் ஏண்டொகைகள் 1958ம், 1959ம், 1960ம், ஆண்டுகளில் முறையே அந்நிய ஒதுக்குநிதிகளில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிகளாகிய, ரூபா 1287 இலட்சம், ரூபா 1992 இலட்சம், ரூபா 1927 இலட்சம் ஆகியனவற்றுடன் ஒப்பிடத்தக்கன. எனினும், 1962ம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியிற் புகுத்தப்பட்ட இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளின் முழுப்பலனும், அவ்வருடத்துக்குரிய சென்மதி நிலுவை நிலைமைகளிற் பிரதி பலிக்காமல் இருந்திருக்கலாம்.

இறக்குமதிகளின் மேல் நேரடிக்கட்டுப்பாடுகள் வலுவாக்கப்பட்டமையினால் நாணய விரிவின் பாதிப்புப் பெரும்பாலும் உள்நாட்டு விலைமட்டங்களுையே தாக்கும் தன்மையுடையதாக அமையும். நாணய விரிவு தடுக்கப்பட்டோ, அல்லது இறக்குமதிப் பொருட்களின் நிரம்பலில் ஏற்பட்டுள்ள குறைவை ஈடுசெய்யத்தக்க அளவிற்கு உள்நாட்டு உற்பத்தி அதிகரிக்கப்பட்டோ, இருந்தால் அன்றி, பொருட்களின் தட்டுப்பாடு அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கும். விலைகள் உயர்ந்து கொண்டு செல்லும் தன்மை ஒருங்கி உற்பத்தும். இவ்வகையான தன்மை சந்தர்ப்பத்திற்குக் தகாத பலனை விளைப்பதுடன், அது கட்டுமட்டான விலைகளுக்குள் அமையாவிடின், நாட்டின் சகல பொருளாதாரத் துறைகளிலும் உள்ள கூலி விகிதங்களின் மேலும், உற்பத்திச் செலவுகளின் மேலும் நெருக்கடிகளை உண்டு பண்ணும். இது சர்வதேச சந்தைகளில் இலங்கையின் ஏற்றுமதிகளின் போட்டி நிலைமையைப் பழுதடையச் செய்து, விலைகளின் அதிகரிப்பிற்கு இணங்க வருவாய்கள் அதிகரிக்கத்தவறிய வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தோரின் மீது கஷ்டங்களையும் உண்டுபண்ணும். 1962ம் ஆண்டில், சென்மதி நிலுவையின் நடைமுறைக் கணக்கிற் தொடர்ந்தும் குறைவு ஏற்பட்டமை, இறக்குமதிப் பொருட்கள் கையிருப்பில் இருந்தமை, சிலவகை உணவுப் பொருட்கள் ஏனைய அத்தியாவசியப் பொருட்கள் ஆகியனவற்றின்மீது இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படாதமை, உள்நாட்டு உற்பத்தி அதிகரித்தமை போன்ற காரணங்களால் விலைவாசிகளின் உயர்ச்சிப்போக்கு, ஓரளவு தடுக்கப்பட்டது. இவ் ஆண்டில் கொழும்பு நுகர்வோர் விலைக்குறிகாட்டி, ஆக 1.4 சதவீதமாக மட்டும் மிதமாக உயர்வுற்றது. (இக்குறிகாட்டியில் மான்னிய முள்ள அல்லது கட்டுப்பாடான மந்த விலைகளின்படி விநியோகிக்கப்படும் பொருட்களுக்கே கூடுதலான முக்கியத்துவம் அளித்து அமைக்கப்பட்டுள்ளது). எனினும் இக்குறிகாட்டிக்கு அப்பாலுள்ள பலவகைப்பட்ட பொருட்களின் விலைகள் குறிப்பிடும்படியாக அதிகரித்துள்ளமை, பொதுவான விலை மட்டங்களிற் கூடுதலான அமுக்கங்கள் தோன்றியுள்ளதை உணர்த்துகின்றது.

சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சனைகளின் பொருட்டுப் புகுத்தப்பட்ட இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடுகளின் விளைவுகள் உள்நாட்டுத் தயாரிப்புத் தொழில்களை வளர்ச்சியடையத் தூண்டுதல் செய்தன. மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் கைத்தொழிலின் பங்கு இன்னமும், சிறிதாகவேயுள்ளது எனினும், 1962ம் ஆண்டில் அரசாங்கத்துறையிலும் தனிப்பட்டோர் துறையிலும் தயாரிப்புத்

தொழில்கள் அதிகரித்துள்ளதென்பதற்கான ஆதாரங்கள் உள. இவ்வகையான வளர்ச்சித்தன்மை; தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறையிற் புரட்சிசெய்யப்பட்டும், நீண்டகால நிலைபேறு உடையனவாக நம்பிக்கையூட்டும் தொழிற்பாடுகளையடுத்தும், முனையப்படுமாயின், அது இலங்கையின் பொருளாதார அமைப்பில், கைத்தொழில், வளர்ச்சியை நாடிச்செல்லத் தொடங்கியுள்ளதைக் குறிப்பதாகும்.

இவ் அறிக்கையின் 1-ம் பகுதியில், மேற்கூறிய அம்சங்கள் சம்பந்தமாக இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில்—குறிப்பாக நாணய நிதித்துறைகளில்—ஏற்பட்ட அபிவிருத்திகள் மிக விளக்கமாக ஆராய்ந்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1962ம் ஆண்டில், தேசிய உற்பத்தியும் செலவும், வெளிநாட்டு வர்த்தகம், விலைகளும் கூலிகளும், பணமும் வங்கித் தொழிலும், அரசாங்க நிதி, சென்மதி நிலுவை, கைத்தொழில் அபிவிருத்தி, ஆகியனவற்றின் போக்குகள் பற்றி, விபரமான விரிவுரைகளும் புள்ளி விவர விளக்கங்களும், இவ்வறிக்கையின் 11-ம் பகுதியிற் தரப்பட்டுள்ளன.

(1) 1962ம் ஆண்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி

முன்னர் கூறியவாறு, தற்காலிக மதிப்பீடுகளின்படி, 1962ம் ஆண்டில் இலங்கையின் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி, நடைமுறை விலைகளின்படி 4.1 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது. 1961ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட 0.8 சதவீத அதிகரிப்புடன் ஒப்பிட்டு நோக்கின், 1962ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட உயர்ச்சி ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சீர்திருத்தமாகும். தனியாளுக்கான மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி 1961ம் ஆண்டில், 1.9 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்ததற்கெதிராக 1962ம் ஆண்டில், 1.3 சதவீதத்தால் உயர்ந்துள்ளது.

விலைமாற்றங்கள் சம்பந்தமாக உறுதியான தரவுகள் கிடைக்காதமையினால் உண்மை நியதியின்படியான மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் போக்கைத் தீர்க்கமாக மதிப்பிடுதல் கடினமாகின்றது. ஆயினும், கிடைக்கக்கூடிய தரவுகளின்படி, 1962ம் ஆண்டில் உண்மையான மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் அதிகரிப்பு, 4.0 சதவீதமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தனியாளுக்கான அதிகரிப்பு 1.3 சதவீதமாகும். இந்த அதிகரிப்பு விகிதங்கள், 1961ம் ஆண்டுக்குரிய அதிகரிப்பு விகிதங்களிலும் பார்க்கக் கூடியவையாகும். 1961ம் ஆண்டில் உண்மை மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி, 2.6 சதவீதத்தாலும் தனியாளுக்கான உண்மை உற்பத்தி, 0.2 சதவீதத்தாலும் அதிகரித்தன. 1962ம் ஆண்டில் பொருளாதாரம் ஓரளவு மேம்பாடாக இயங்கியமையை மேலேயுள்ள புள்ளி விவரங்கள் புலப்படுத்துகின்றன. ஆயினும், 1961-1962 ஆகிய இரண்டு வருடகாலத்திற் தனியாளுக்கான உண்மை உற்பத்தியின் சராசரி வருடாந்த வளர்ச்சி விகிதம், ஆக 0.6 சதவீதமாகும்.

மொத்த உண்மைத் தேசிய உற்பத்தியின் அதிகரிப்பு பெரும்பாலும் உள்நாட்டுத்துறையின் உற்பத்தி அதிகரித்தமையினாலேயே ஏற்பட்டது. 1962ம் ஆண்டில் உள்நாட்டுத்துறையின் உற்பத்தி 4.4 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது. முக்கியமாக நெல் மீன் ஆகியனவற்றின் உற்பத்தி குறிப்பிடும்படியாக அதிகரித்ததென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் கைத்தொழில் உற்பத்தியும் அரசாங்கத்துறையின் ஆக்கவேலைகளும் அதிகரித்துள்ளன. ஏற்றுமதித்துறையின் உற்பத்தி, 1961ம் ஆண்டில் 8.1 சதவீதத்தால் அதிகரித்ததற்கெதிராக, 1962ம் ஆண்டில், 3.2 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது. எனினும் 1962ம் ஆண்டில் உள்ள ஏற்றுமதிகள், உற்பத்தியிலும் பார்க்கக் கூடுதலான விகிதாச்சாரத்தால் அதிகரித்தன. இது கையிருப்பில் இருந்த தேயிலை குறைக்கப்பட்டமையின் காரணத்தால் ஏற்பட்டதாகும்.

முந்தைய அண்மை வருடங்களைப் போலவே, 1962ம் ஆண்டிலும் நடைமுறை விலைகளின்படி, இலங்கையின் மொத்த தேசிய உற்பத்தி இலங்கையின் மொத்த உள்நாட்டுச் செலவிலும் பார்க்க, (அதாவது நுகர்ச்சிக்கும் மூலதன ஆக்கத்திற்குமான மொத்தச் செலவிலும் பார்க்க) குறைவுற்றது. இது, இலங்கையின் அந்நியச் சொத்துக்கள் வீழ்ச்சியுற்றமையிலும் அந்நிய பொறுப்புகள் அதிகரித்தமையிலும் பிரதிபலித்துள்ளது. ஆயினும், 1961, 1962 ஆகிய ஆண்டுகளில் மொத்தத் தேசிய உற்பத்திக்கும், நுகர்ச்சி, மூலதன ஆக்கம் ஆகியனவற்றின் மொத்தச் செலவிற்கும் இடையில் உள்ள குறைவு 1959ம், 1960ம் ஆண்டுகளில் உள்ள குறைவிலும் பார்க்க எவ்வளவோ சிறிதானதாகும்.

1962ம் ஆண்டில், நடைமுறை விலைகளின்படி மொத்த மூலதன ஆக்கம், மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் 13.6 சதவீதமாக அமைந்தது. ஆனால் 1961ம் ஆண்டில், மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் மொத்த மூலதன ஆக்கம், 14.1 சதவீதமாக இருந்தது. ஒப்பியல்பாக, 1962ம் ஆண்டின் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில், மொத்த மூலதன ஆக்கத்தின் பங்கு வீழ்ச்சியடைந்தமை, பெரும்பாலும் கையிருப்புகள் குறைக்கப்பட்டமையால் ஏற்பட்டது. நிலையான சொத்துக்களின் பேரில் மொத்த மூலதன ஆக்கம், 1961ம் ஆண்டில் 6.5 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்ததற்கெதிராக 1962ம் ஆண்டில் அது உண்மையில் 9.0 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது. மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் நிலையான சொத்துக்களான மொத்த மூலதன ஆக்கத்தின் பங்கு, 1961ம் ஆண்டிற்குரிய 13.9 சதவீதத்திலிருந்து 1962ம் ஆண்டில், 14.8 சதவீதத்திற்கு அதிகரித்தது.

நிலையான மூலதன ஆக்கத்தில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, தேசியக் கணக்கு வகுப்பு முறையில் உள்ள இரு துறைகளிலும்—அதாவது ஒருபுறத்தில் அரசாங்கத்திலும், அரசாங்கத் தொழிற்சாலைகளிலும், மறுபுறத்தில் தனிப்பட்டோர் துறையிலும், அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களிலும்¹—ஏற்பட்டது. முதற் கூறப்பட்ட துறையின் நிலையான மூலதன ஆக்கம், 1962ம் ஆண்டில் 10.8 சதவீதத்தாலும், பின்னர் கூறப்பட்ட துறையின் நிலையான மூலதன ஆக்கம், 8.0 சதவீதத்தாலும் அதிகரித்தன.

(2) அரசாங்க நிதியும் நாணய விரிவும்

அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத்திட்டங்களில் உள்ள பிரமாண்டமான மொத்தக் குறைகளே, நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் உள்ள நாணய நிதித் துறைகளில் சமமற்ற தன்மையை உண்டுபண்ணி, அதிலிருந்து முதலாவதாக, அந்நிய சொத்துக்கள் வீழ்ச்சியடைவதற்கும், அதன்பின் இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடுகள் புகுத்தப்பட்டதோடு உள்நாட்டு விலைமட்டங்களில் வீக்கத்தன்மையுடைய அமுக்கங்களை உண்டு பண்ணுவதற்கும், முக்கிய ஏதுவாய் இருந்தன

(1) தேசிய உற்பத்தியும் செலவும் என்ற பகுதியில் உள்ள நுணுக்கக்குறிப்பைக் காண்க.

என்பதைக் கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கான மகா வங்கியின் வருடாந்த அறிக்கைகள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன. மேலும், அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத்திட்டங்களின் மூல மதிப்பீடுகளில் எதிர்பார்க்கப்படும் குறையிலும் பார்க்கக் கடைசியாக உண்மையில் ஏற்படும் குறை பாரதூரமாக விலகி நிற்கும் போக்கும், 1961ம் ஆண்டிற்கான வருடாந்த அறிக்கையிற் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, ஆதியில் பாராளுமன்றத்தால் அனுமதிக்கப்பட்ட 1960-61ம் ஆண்டின் வரவு செலவுத்திட்டத்தில், மொத்தக் குறை, ரூபா 3400 இலட்சத்திற்குக் குறைக்கப்படுமெனவும், விரிவை விளைவிக்கத்தக்க, மூலாதாரங்களிலிருந்து செய்யப்படும் நிதியீட்டம் அகற்றப்படும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் இறுதி விளைவில், இவ்வரவு செலவுத்திட்டம், ரூபா 4976 இலட்சம் கொண்ட பணக்குறையையும், ரூபா 2339 இலட்சம் கொண்ட விரிவு விளைவிக்கத்தக்க நிதியீட்டத்தையும் காட்டிற்று. இந்த மாறுபாடுகள், செலவு சம்பந்தமாகத் துணையான அதிகரிப்புகள் புகுத்தப்பட்டமையால் ஓரளவு ஏற்பட்டனவாயினும், பெரும்பகுதியும் அரசிறைகள், முக்கியமாகப், புதிய வரிகளிலிருந்து கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்பட்ட அரசிறைகள், குறைவுற்றமையால் ஏற்பட்டனவாகும்.

1962ம் ஆண்டு சம்பந்தமாக இவ் அறிக்கையில் உள்ள விரிவுரைகள், அரசாங்கத்தின் 1961-62ம் நிதியாண்டில் ஒரு பகுதியையும், 1962-63ம் நிதி ஆண்டில் ஒரு பகுதியையும், தழுவினவாகும். ஆயினும், இறுதியான எண் தொகை விபரங்கள், ஆக 1961-62ம் ஆண்டு சம்பந்தமாக மட்டும் கிடைத்துள்ளன. நடைமுறையிலுள்ள 1962-63ம் ஆண்டின் வரவு செலவுத்திட்ட அமைப்பு, பாராளுமன்றத்தால் அனுமதிக்கப்பட்ட மதிப்பீடுகளிலிருந்தும் பின்பு புகுத்தப்பட்ட திருத்தங்களிலிருந்தும் புலனாகிறது. இவ்விபரங்கள் தெரிவிப்பது யாபெனில், முந்தைய வருடங்களைப் போலவே இவ்வருடமும், அரசாங்கநிதி, இறுதியில் ஒரு பிரமாண்டமான அளவுள்ள மொத்தக்குறையையும், ஒரு பெரும் அளவான விரிவு விளைவிக்கத்தக்க நிதியீட்டத்தையும், காட்டக்கூடும் என்பதேயாகும். அன்றியும், ஆதியில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட பலனுக்கும் இறுதியில் விளைந்த பலனுக்கும் இடையில் உள்ள குறிப்பிடும் படியான வேறுபாடு, மறுபடியும் காணப்படுகின்றது.

1961-62ம் நிதியாண்டின் வரவு செலவுத்திட்டத்தின் பெறுபேறுகள் பற்றிய விரிவுரைகள், இவ் அறிக்கையின் பின்னுள்ள பகுதிகளில் விபரமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே அதன் முக்கிய அம்சங்களின் சுருக்கத்தை மட்டும் இங்கு கூறலாம். பாராளுமன்றத்தால் ஆதியில் அனுமதிக்கப்பட்ட 1961-62ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத்திட்டத்தில், ரூபா 3294 இலட்சம் கொண்ட மொத்தக் குறைக்கு இடமளிக்கப்பட்டது. இக்குறைக்கு நிதியீட்டுமுகமாக உள்நாட்டுச் சந்தைக் கடன்பாட்டிலிருந்து உத்தேசமாக ரூபா 2000 இலட்சமும், அந்நிய உதவிகளிலிருந்து உத்தேசமாக ரூபா 1400 இலட்சமும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. விரிவை விளைவிக்கத்தக்க மூலாதாரங்களின் நிதி எதுவும் எதிர்பார்க்கப்படவில்லை. ஆயினும், இறுதி விளைவில் இவ் வரவு செலவுத்திட்டத்தின் மொத்தக்குறை, ரூபா 5017 இலட்சமாகவும் நிகரப் பணக்குறை-அதாவது ஆழ்நிதிகளுக்கு உதவிய தொகைக்கும், திருப்பிக்கொடுத்து மீளப்பட்ட பொதுப்படுகடனுக்கும், இடம் விட்டுக் கணித்த பின்—ரூபா 4569 இலட்சமாகவும் அமைந்தன. இக்குறையில் விரிவு விளைவிக்கத்தக்க நிதியீட்டம் ரூபா 1904 இலட்சமாக விளங்கியது. அரசாங்கத்தின் மொத்தச் செலவு, மூல மதிப்பீட்டிலும் பார்க்க ரூபா 250 இலட்சத்தால் அதிகரித்திருக்க, அரசிறை ரூபா 1514 இலட்சத்தாற் குறைவுற்றும், அந்நிய உதவி ரூபா 709 இலட்சத்தால் குறைவுற்றும், காணப்பட்டன.

1960-61ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட நிகரப் பண இயக்கக் குறைக்கு நிதியீட்டிய முறைகளை, முந்தைய ஆண்டுகளுடன் ஒப்பிட்டுப், பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகிறது.

அட்டவணை I-1

குறை நிவர்த்திக்கான நிதியீட்டம் 1958/59 முதல் 1960/61 வரை

பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில்

	1958/59	1959/60	1960/61	1961/62 தற்காலிகமாக
1. வங்கிகளல்லாத மூலங்களிலிருந்து:	172.5	170.5	221.2	270.5
(அ) நிர்வாகக் கடன்பாடு	27.6	57.4	29.4	104.5
(ஆ) உள்நாட்டுக் கடன்பாடு (வங்கிகளல்லாத) ..	111.9	86.5	165.2	107.8
(இ) அந்நிய கடன்களும் நன்கொடைகளும் ..	33.0	26.6	26.6	58.2
2. வங்கிகளிடமிருந்து உள்நாட்டுக்கடன்பாடு ..	179.3	241.1	241.4	226.6
3. அரசாங்கப் பணமிதங்களைப் பாவித்தல்	61.7	6.0	இல்லை	- 40.2
4. நிகரப்பணக்குறை மொத்தம்	413.4	417.5	462.5	456.9
5. ஐக்கிய அமெரிக்க உதவியிலிருந்து எழுந்த, உள்நாட்டு நிதிக் கணக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றத்திற்காகச் செய்யப்பட்ட சீரமைப்பு	- 52.5	4.0	- 7.5	4.0
6. வரவு செலவுத்திட்டத்தின் நிகர விரிவுப்பாதிப்பு விடயங்கள் (2+3+5)	188.5	251.1	233.9	190.4

மேல் உள்ள அட்டவணையிற் காட்டியவாறு, 1961-62ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட நிகரப் பணக்குறை இயக்கத்தின் அளவு, முந்தைய வருடங்களில் ஏற்பட்ட குறைகளின் அளவைப் போலவே இருந்தது. ஆயினும் விரிவு விளைவிக்கத்தக்க மூலாதாரங்களிலிருந்து நிதியீட்டப்பட்ட தொகையானது, 1960-61ம் ஆண்டிற்குரிய ரூபா 2340 இலட்சத்திலிருந்து 1961-62ம் ஆண்டில் ரூபா 1900 இலட்சத்திற்கு மிதமாக வீழ்ச்சியுற்றது. இவ்வீழ்ச்சி, நிர்வாகக் கடன்பாடுகளினால் கிடைத்த தொகை அதிகரித்ததினால் ஏற்பட்டதேயன்றி, வங்கிகளல்லாத மூலாதாரங்களில் இருந்து கிடைத்த உள்ளூர்ச் சந்தைக் கடன்பாடுகள் அதிகரித்தமையினால் ஏற்பட்டதன்று. வங்கிகளல்லாத மூலாதாரங்களிலிருந்து பெற்றதொகை, உண்மையில் முந்தைய வருடத்திலும் பார்க்கக் குறைவுற்றது. 1961-62ம் ஆண்டில் நிர்வாகக் கடன்பாடுகளிலிருந்து கிடைத்த தொகை, முந்தைய வருடங்களிற் கிடைத்த தொகைகளிலும் பார்க்க எவ்வளவோ கூடுதலாக, ரூபா 1045 இலட்சமாக விளங்கியது. நிர்வாகக் கடன்பாடுகளில் முக்கிய மூலங்களாவன—இடைப்போக்கிலுள்ள காசுக்கட்டளைகள் (ரூபா 179 இலட்சம்), இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையின் செலவு செய்யப்படாத மிச்சங்கள் (ரூபா 220 இலட்சம்), ஏனைய அரசாங்க முகவர் நிலையங்களின் செலவு செய்யப்படாத மிச்சங்கள் (ரூபா 508 இலட்சம்), ஆகியனவாகும். 1961-62ம் ஆண்டில் இந்நிதிகள் கிடைக்கக் கூடியனவாக இருந்தமை, அரசாங்கத்தின் பணமிச்சங்களை அதிகரிப்பதற்கும், விரிவு விளைவிக்கத்தக்க நிதியீட்டங்களின் அளவைக் குறைப்பதற்கும் உதவி புரிந்துள்ளது. எனினும், இந்நிதிகள் தற்காலிக வைப்புக்களாகவும் தொழிலாறுதலின் மிச்சங்களாகவும் அமைவன ஆதலின், அவை நேரத்திற்கு நேரம்

குறைந்தும் கூடியும் விளங்கும் தன்மையுடையன. இந்நிதிகள் இல்லாது போயிருப்பின், வங்கிகளிலிருந்து கடன்பட்டு அதனால் விரிவு விளைவிக்கத்தக்க நிதியீட்டம் பிரமாண்டமான அளவை அடைந்திருக்கும்.

முன்னர் கூறியவாறு, 1961-62ம் ஆண்டில் வங்கிகளால்லாத உள்நாட்டுச் சந்தைக் கடன்பாடுகளிலிருந்து கிடைத்த நிகரத் தொகை குறைவுற்றது. இவ்வறிக்கையின் II-ம் பகுதியில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் காரணங்களின்படி, இவ்வீழ்ச்சி, மொத்தச் சேமிப்புகளின் தொகை வீழ்ச்சியுற்றமையோடு சம்பந்தப்படுவதிலும் பார்க்க வங்கிகளால்லாத முதலீட்டக்காரர்கள் தமது சேமிப்புகளை மிகத்திரவமான வடிவத்தில் வைத்திருக்க நாடிய தன்மையோடு கூடுதலான சம்பந்தமுடையதெனக் கூறலாம்.

1961-62ம் ஆண்டில் பணக்குறையை நிவிர்த்திப்பதற்கு அன்னிய கடன்கள், நன்கொடைகள் ஆகிய மூலாதாரங்களிலிருந்து தேறிய தொகை ரூபா 582 இலட்சமாகும். இத்தொகை, ஆதியில் வரவு செலவுத்திட்ட மதிப்பீட்டில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட ரூபா 1400 இலட்சம் கொண்ட தொகையிலும் பார்க்க எவ்வளவோ குறைவானதாக இருந்ததாயினும், முந்தைய வருடங்களில் அன்னிய உதவிகளிலிருந்து உபயோகிக்கப்பட்ட தொகைகளிலும் பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. உதாரணமாக 1959-60, 1960-1961 ஆகிய ஆண்டுகளில் அன்னிய கடன்கள் நன்கொடைகள் ஆகிய மூலாதாரங்களிலிருந்து வரவு செலவுத்திட்ட நிதியீட்டத்திற்கு உபயோகிக்கப்பட்ட தொகை, ஒவ்வொரு வருடத்திலும் ரூபா 266 இலட்சமாக மட்டும் விளங்கியது. அன்னிய துறைகளிலிருந்து கிடைக்கும் நிதியாதாரங்கள் தனித்தனி திட்டங்களைக் குறித்து அமைவன ஆதலின் அவற்றை உபயோகித்தல் அத்திட்டங்களைச் செய்து முடிக்கும் வேகத்திற் தங்கியுள்ளது. திட்டங்களைச் செய்து முடிப்பதிற் காலதாமதங்கள், குறைபாடுகள் ஏற்பட்டமையே, மதிப்பிடப்பட்ட அன்னிய நிதிகளுக்கும், உண்மையிற் கிடைத்த அன்னிய நிதிகளுக்கும் முந்தைய ஆண்டுகளில் வேறுபாடு ஏற்படுவதற்கு முக்கியமான காரணியாக விளங்கியது. 1961-62ம் ஆண்டில், அரசாங்கத்தின் மொத்த மூலதனச் செலவு அதிகரித்துள்ளது. அரசாங்க முகவர் நிலையங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன்கள் உட்பட்ட மூலதன முதலீடு, 1960-61ம் ஆண்டிற்குரிய ரூபா 5191 இலட்சத்திலிருந்து, 1961-62ம் ஆண்டு ரூபா 5960 இலட்சத்திற்கு (தற்காலிகமானது), ரூபா 769 இலட்சத்தால் அதிகரித்தது. அரசாங்க முகவர் நிலையங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன்கள் நீக்கிய மூலதனச் செலவு—அதாவது உண்மைச் சொத்துக்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கோ நிறுவுவதற்கோ பராமரிப்பதற்கோ ஆன முதலீடு, 1960-61ம் ஆண்டிற்குரிய ரூபா 4719 இலட்சத்திலிருந்து 1961-62ம் ஆண்டு, ரூபா 5130 இலட்சத்திற்கு, ரூபா 411 இலட்சத்தால் அதிகரித்தது.

1961-62ம் ஆண்டின் வரவு செலவுத்திட்டத்தினால் ஏற்பட்ட விரிவு விளைவுகள், ஆதியில் எதிர்ப்பார்க்கப்பட்ட வரவு செலவிற்கும் உண்மையில் நடந்தேறிய வரவு செலவிற்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடுகளின் பிரதிபலிப்பாக இருக்கையில், 1962-63ம் ஆண்டிற்கென பாராளுமன்றத்தினால் அனுமதிக்கப்பட்ட வரவு செலவுத்திட்டம், தோற்றத்திலேயே ரூபா 4633 இலட்சம் கொண்ட மொத்தக் குறையையும், ரூபா 1333 இலட்சம் கொண்ட நிதியீட்டப்படாத இடையையும், தெரிவித்தது. மிதமிஞ்சிய நிதியீட்டக்குறையைத் தடுக்கும் நோக்கத்தோடு வரவு செலவுத் திட்டப் பேச்சில் அறிவிக்கப்பட்ட இரண்டு உபாயங்கள் பின்னர் கைவிடப்பட்டன. அவையாவன—உணவுப் பொருட்கள் அல்லாத சகல பொருட்களின் மீதும் ஒரு விற்பனை வரிவிதித்தல் என்பதும், பங்கீட்டு முறையின் கீழ் மான்னியமான விலையில் விநியோகிக்கப்படும் அரிசியைக்

கிழமைக்கு ஒரு ஆளுக்கு ஒரு இரூத்தல் வீதம் குறைத்தல் என்பதும் ஆகும். விற்பனை வரியின் மூலம் ரூபா 900 இலட்சம் கிடைக்கும் எனவும், பங்கீட்டு அரிசியைக் குறைப்பதன் மூலம் ரூபா 255 இலட்சம் சேமிக்கப்படும் எனவும் மதிப்பிடப்பட்டிருந்தது. விற்பனை வரிக்குப் பதிலாகப் பலவகைப்பட்ட இறக்குமதிப் பொருட்களின்மேல் உள்ள இறக்குமதித் தீர்வை, 20 சத வீதத்தினால் அதிகரிக்கப்பட்டது. இவ் அதிகரிப்பினால் ரூபா 500 இலட்சம் கொண்ட அரசிறை கிடைக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பாராளுமன்றத்தினால் அனுமதிக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்திற் காணப்படும் ரூபா 4633 இலட்சம் கொண்ட மொத்தக் குறைக்கு நிதியீட்டுவதற்கு உத்தேசமாக ரூபா 1800 இலட்சம் கொண்ட தொகை உள்ளூர்ச்சந்தைக் கடன்பாடுகளிலிருந்து கிடைக்குமெனவும், உத்தேசமாக ரூபா 1500 இலட்சம் கொண்ட தொகை அந்நிய உதவிகளிலிருந்து கிடைக்குமெனவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. எனவே, எஞ்சிய நிதியீட்டப்படாத இடை ரூபா 1330 இலட்சமாக உள்ளது. ஆயினும், இந்த வரவு செலவுத்திட்ட மொத்தக்குறையும், நிதியீட்டப்படாத இடையும், மேலும் அதிகரிக்கும் என்பது, அரசிறை, செலவு சம்பந்தமாகத் திருத்தியமைக்கப்பட்ட மதிப்பீடுகளிலிருந்து புலனாகிறது. ஒரு புறத்தில் அரசாங்கத்தின் செலவு, துணையான செலவுகளின் பேரில் அதிகரிக்கக் கூடும். மறுபுறத்தில் அரசிறை வருவாயில் இறக்குமதித் தீர்வைகளிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானம், இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடுகளிற் பாதிக்கப்பட்டமையாற் குறைவுறக்கூடும்.

இத் தன்மைகளை ஈடு செய்யும் நோக்கமாகவும், ஆதியில் மதிப்பிடப்பட்ட நிதியீட்டப்படாத இடை அதிகரிக்காமல் இருக்கவேண்டிய நோக்கமாகவும் கொண்டு, வரவு செலவுத்திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்ட பின்னர் சில நடவடிக்கைகள் அறிவிக்கப்பட்டன. இந்நடவடிக்கைகளாவன:- நெல் உற்பத்தியாளரிடமிருந்து பங்கீட்டு அரிசிப்புத்தகங்களைத் திருப்பி வாங்குதல், மாசிக்கருவாட்டின் பேரில் வழங்கப்படும் மான்னியத்தை நீக்குதல், இறக்குமதி உத்தரவுச்சீட்டுக் கூலியென ஒரு சதவிகித வரிவிதித்தல், சில மாகாணங்களிற் பங்கீட்டு அரிசிக்குப்பதிலாக நெல் வினியோகித்தல், பங்கீட்டரிசி, கோதுமை மா, சீனி ஆகியவை வினியோகிக்கப்படும் விலைகளுள் கொழும்பில் இருந்து ஏற்றிச் செல்லப்படும் சுமை கூலியும் உட்படும் படியாக அவ்விலைகளை மாற்றியமைத்தல்—முதலியனவாகும்.¹ ஆனால் இவற்றுள் முதலாவதாக உள்ள நடவடிக்கை—நெல் உற்பத்தியாளரிடமிருந்து பங்கீட்டு அரிசிப்புத்தகங்களைத் திருப்பி வேண்டுவதனால் ரூபா 400 இலட்சம் சேமிக்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட நடவடிக்கை, பின்பு கைவிடப்பட்டது.² அன்றியும் அன்னிய உதவிகளிலிருந்து தேறக்கூடிய தொகையும் குறைவுறலாம். ஐக்கிய அமெரிக்காவின் “அன்னிய உதவி அதிகாரச்சட்டத்தின்” கீழ் வழங்கப்பட்ட அமெரிக்க உதவி தற்காலிகமாக மறுக்கப்பட்டமையால், 1962-63 ஆண்டின் வரவு செலவுத்திட்டம் ரூபா 38 இலட்சம் கொண்ட தொகையாற் பாதிக்கப்படுவதோடு, கடந்த ஆண்டுகளைப் போல் அன்னிய உதவிகளிலிருந்து முதலீட்டப்படும் மூலதனத்திட்டங்கள் செய்து முடிக்கப்படுவதிற் காலதாமதம் முதலிய காரணங்கள் ஏற்படின், மூலதனத்திட்டங்களிற் குறைந்த செலவு ஏற்பட்டு உண்மையாக உபயோகிக்கப்படும் அன்னிய உதவி மூலாதாரங்கள் பாதிக்கப்படவும் கூடும். ஆயினும், இவ்வகையான

1 1963 மார்ச் 21ம் திகதி மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபையில் நிதியமைச்சரின் அறிக்கை.

2 1963 பங்குனி 8ம் திகதி மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபையில் வர்த்தக உணவுக் கப்பற்போக்குவரத்து மந்திரியின் அறிக்கை.

குறைந்த செலவு ஏற்படுகின்ற அளவிற்கு, வரவு செலவுத்திட்டத்திலுள்ள செலவும், குறையும் ஆனமையால், அன்னிய உதவிகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய்கள் இவ்விதத்திற் குறைந்தாலும் அது வரவு செலவுத்திட்டத்தில் உள்ள அடைக்கப்படாத இடையை அதிகரிக்கமாட்டாது.

தற்பொழுது நடக்கும் 1962-63ம் நிதியாண்டுக் காலத்தில் வேறு துணையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாவிடின் வரவு செலவுத்திட்டத்தில் அடைக்கப்படாத இடைக்கு நிதியீட்டுவதற்காக, வங்கிகளிடமிருந்து பெருந் தொகையாகக் கடன் படவேண்டிய தேவை ஏற்படும். வரவு செலவுத்திட்டத்திற்கு நிதியீட்டுவதற்காக வங்கிகளிடமிருந்து கடன்படுத்தல் பண நிரம்பலை நேரடியாக விரிவிக்கும் பலனை உண்டுபண்ணும். இவ்வகையான கடன்பாடுகளை நீண்டகால நடுத்தரகால அரசாங்கப் பிணைகளுடாகவும், இறைசேரி உண்டியல்களினூடாகவும், மகாவங்கியின் முற்பணங்களினூடாகவும் செய்து கொள்ளலாம். எனவே அவை வர்த்தக வங்கிகளும் மகாவங்கியும் ஒப்பிய தொகைகளாக அமைவனவாகும். நாணயவிதி அதிகாரச் சட்டத்தின்படி, அரசாங்கத்திற்கு மகாவங்கியால் வழங்கப்படும் முற்பணம் எந்த வருடத்திலும், அரசாங்கத்தின் மதிப்பிடப்பட்ட அரசிறையின் 10 சதவீதத்திற்கு மேற்படக்கூடாது, என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. அன்றியும், புதிதாக வெளியிடப்படும் நீண்டகால மத்தியகால அரசாங்கப்பிணைகளுக்கு மகாவங்கி பணம் ஒப்பக்கூடாது என இச்சட்டம் விளக்கமாகத் தெரிவிக்கிறது. எனவே அரசாங்கத்திற்கு மகாவங்கி வழங்கும் கடன்கள் முற்பணங்களாகவும், இறைசேரி உண்டியல்களாகவும் உள்ளன; ஆனால் வர்த்தக வங்கிகள் வழங்கும் கடன்கள் நீண்டகால நடுத்தர காலப் பிணைகளாகவும், இறைசேரி உண்டியல்களாகவும் உள்ளன.

வரவு செலவுத்திட்டத்திற்கு நிதியீட்டுவதற்காக அரசாங்கம் வங்கிகளிடமிருந்து—வர்த்தக வங்கிகளாய் இருந்தால் என்ன, மகாவங்கியாய் இருந்தால் என்ன—கடன்படுத்தல் பணநிரம்பலை நேரடியாக விரிவிக்கத்தக்க பலனைத் தரும். முந்தைய காலங்களில் அரசாங்கக் கடன்களுக்கு வர்த்தக வங்கிகள் ஒப்பிய தொகை அவ்வளவு பெரிதாக விளங்கவில்லையாயினும், அண்மையிலுள்ள காலங்களில், இலங்கையின் சென்மதி நிலுவைக்குறை வீழ்ச்சியடைந்தமையால் வங்கிகளின் திரவச்சொத்து நிலை அதிகரித்ததோடு, இத்தொகை அதிகரித்துள்ள தன்மை காணப்படுகிறது. எனவே, வங்கித்தொழில்களிலிருந்து கிடைக்கும் நிதிகளிற்கு மகாவங்கியே முக்கிய மூலமாக அமைந்துள்ளது. இதனால் மகாவங்கி அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கும் கடன்களுக்கு, இறைசேரி உண்டியல்களே, முக்கிய கருவியாக விளங்குகின்றன.

வெளிநிற்கும் இறைசேரி உண்டியல்களின் மொத்தப் பெறுமானம், ஒரு எல்லையை மீறக்கூடாதெனக் கட்டுப்பாடு உண்டு. இவ் எல்லை பாராளுமன்றத்தின் அனுசரிப்பினால் மட்டும் உயர்த்தப்படலாம். அண்மையில் உள்ள கடந்த சில ஆண்டுகளில், வங்கிகளல்லாத மூலாதாரங்களிலிருந்து கடன்பாடு செய்து நிதியீட்டக்கூடிய அளவிலும் பார்க்க மேலதிகமான மொத்தப் பணக்குறை தொடர்ந்தும் காணப்பட்டதையடுத்து, இறைசேரி உண்டியல்கள் சம்பந்தமான வரையறை, பலமுறை உயர்த்தப்பட்டது. அதாவது, 1959-60ம் நிதியாண்டில் இறைசேரி உண்டியல்களின் மீதுள்ள வரையறை, 1959 ஐப்பசியில், ரூபா 4500 இலட்சத்திற்கும், 1960 ஆவணியில், ரூபா 6500 இலட்சத்திற்கும், இருமுறை பாராளுமன்றத்தினால் உயர்த்தப்பட்டது. 1960-61ம் நிதியாண்டில், 1961 ஆனிமாதம், ரூபா 7500 இலட்சத்திற்கும்,

1961-62ம் நிதியாண்டில், 1961 மார்ச்சு மாதம், ரூபா 10000 இலட்சத்திற்கும், பின்னர் 1962-63 நிதியாண்டில், 1963 பங்குனி மாதம், ரூபா 11500 இலட்சத்திற்கும் உயர்த்தப்பட்டது. இவ்வாறு அனுமதிக்கப்பட்ட எல்லை உயர்த்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, வெளிநின்ற இறைசேரி உண்டியல்களின் தொகையும் அதிகரித்தது. அதாவது, 1959ம் ஆண்டு முடிவில் ரூபா 4200 இலட்சமாக இருந்த இறைசேரி உண்டியல்களின் நிலுவை, 1960ம் ஆண்டு முடிவில் ரூபா 6250 இலட்சத்திற்கும், 1961ம் ஆண்டு முடிவில் ரூபா 7750 இலட்சத்திற்கும், 1962ம் ஆண்டு முடிவில் ரூபா 10000 இலட்சத்திற்கும் அதிகரித்தது. இதே காலத்தில் மகாவங்கியின் கையிருப்பில் இருந்த இறைசேரி உண்டியல்கள், 1959ம் ஆண்டு முடிவில் ரூபா 3236 இலட்சமாகவும், 1960ம் ஆண்டு முடிவில் ரூபா 5504 இலட்சமாகவும், 1961ம் ஆண்டு முடிவில் ரூபா 6936 இலட்சமாகவும், 1962ம் ஆண்டு முடிவில் ரூபா 8724 இலட்சமாகவும் விளங்கின.

வங்கிகளிலிருந்து கடன்படுவதற்கு, இறைசேரி உண்டியல்களைக் கருவியாகக் கொண்டமைக்கு, மொத்த வரவு செலவுத்திட்டப் பணக்குறையில் உள்ள அடைக்கப்படாத இடையே வகைகொடுக்கின்றது. அரசாங்கத்தின் செலவிற்கும் ஏனைய மூலங்களிலிருந்து அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் வருவாய்களுக்கும் இடையில் உள்ள பணக்குறையைக் கணிப்பின், இறைசேரி உண்டியல்கள் வெளியிடப்படவேண்டியதும் மகாவங்கி அதற்குப் பணம் ஒப்பவேண்டியதும் தான் அரசாங்கத்தின் பணத்தேவைகளை நிரப்புவதற்குக் கிட்டக்கூடிய ஒரே ஒரு கருவியாகத் தோற்றிற்று. அரசிறைக்கும் செலவிற்கும் இடையில் உள்ள குறையைச் சுருக்குவதற்கோ அல்லது வங்கிகளல்லாத மூலாதாரங்களிலிருந்து பெறக்கூடிய கடன்களை அல்லது ஏனைய வருவாய்களை அதிகரிப்பதற்கோ நடவடிக்கைகள் இல்லாமலோ அல்லது பயனற்றவைகளாகவோ காணப்பட்டின், அவ்வித விரிவு விளைவிக்கத்தக்க நிதியீட்டங்களைக் கையாளுவதன்றி வேறுவழியில்லை. இவ்விதத்தினால்தான் ஒரு அரசாங்கத்தினது கொடுப்பனவுகள் செலவுகள் சம்பந்தமான பொறுப்புக்களைத் தீர்க்கமுடியும். வங்கிகளிலிருந்து கடன்படுவதனூடாக—இறைசேரி உண்டியல்களுடாக என்றால் என்ன, அல்லது ஏனைய கருவிகளுடாக என்றால் என்ன—எந்த எந்த அளவுகளில் விரிவு விளைவிக்கத்தக்க நிதியீட்டம் செய்தல் தகுதி வாய்ந்தது அல்லது தேவையானது என்பது, பொருளாதார வளர்ச்சிக்குரிய நாணயத்தேவைகளைத் தேர்ந்து கொள்வதிலும், ஒப்பியல் பில் நிதானமான விலைகள் ஆகிய அம்சங்கள் சம்பந்தமான கொள்கைக்குறிக்கோள்களிலும், தங்கியுள்ளது. நாட்டிற் கிடைக்கக்கூடிய, உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அல்லது இறக்குமதி செய்யப்பட்ட, பொருட்கள் சேவைகளினது அளவிற்கும் மேலான நாணயக்கேள்விகளைத் தூண்டிவிட உத்விரியும் அளவுடைய விரிவு விளைவிக்கத்தக்க நிதியீட்டம், விலைமட்டங்களின் மேல் வீக்கத்தன்மை வாய்ந்த அமுக்கங்களை உண்டுபண்ணியே தீரும். இக்காரணத்தினாலேயே மகாவங்கி அண்மையிற் சென்ற ஆண்டுகளில், அரசாங்க வரவு செலவுத்திட்டத்திலுள்ள மிதமிஞ்சிய குறை குறைக்கப்பட வேண்டிய தேவையைத் திரும்பவும் திரும்பவும் எடுத்துக்காட்டியது. இவ்விதம் குறைப்பதற் தொந்தரவுகள் இருப்பினும், இறைசேரி உண்டியல்களைத் தொடர்ந்தும் அதிகரித்துக்கொண்டு செல்லவேண்டிய தன்மையை நீக்க முடியும்.

1962-63ம் ஆண்டின் வரவு செலவுத்திட்டத்திலுள்ள சில பிரதான உபாயங்கள் சம்பந்தமாக—விற்பனை வரி விதிப்பதற்கான உபாயமும் பங்கீட்டு அரிசியின் அளவைக் குறைப்பதற்கான உபாயமும் கைவிடப்பட்ட

மையும், நெல் உற்பத்தியாளரின் பங்கீட்டு அரிசிப் புத்தகங்களைத் திருப்பி வேண்டிக்கொள்வதற்கான திட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்டமையும்—இலங்கையின் அனுபவம், வரவு செலவுத்திட்டத்திலுள்ள மொத்தக் குறையைக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகளுக்கு இடையூறாக உள்ள தொந்தரவுகளையும், அதன்பயனால் விரிவு விளைவிக்கத்தக்க நிதியீட்டம் அளவுகடந்து செல்வதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. எனினும் தரப்படுகின்ற அன்னிய உதவிகள் மட்டப்பட்டும், மிகக்கூடுதலாக வங்கிகளல்லாத உள்நாட்டு மூலாதாரங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய கடன்பாடுகள் குறுகியும்—இவைகள் இரண்டும் தம்முள்ளேயே வரையறுப்புடையன—இருக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தில், அரசிறையில் ஒரு அதிகரிப்பு ஏற்படுவதனூடாகவோ அல்லது அரசாங்கச் செலவைக் குறைப்பதனூடாகவோ அல்லாமல் விரிவு விளைவிக்கத்தக்க நிதியீட்டத்தின் பிரமாண்டத்தைக் குறைப்பதற்கான வழி இல்லை. எனினும் அண்மை வருடங்களில் வரவு செலவுத்திட்டங்களிலுள்ள மொத்தக் குறைகள் அரசிறை குன்றியதின் பயனால் ஏற்பட்டனவன்று. இதற்குமாறாக, அரசாங்கத்தின் அரசிறை மூலமதிப்பீடுகளிலும் பார்க்க ஓரளவு குறைவுற்றதாயினும், 1958/59ம் ஆண்டிற்குப் பின் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்பைக் காட்டுகின்றது. அதாவது, அரசாங்கத்தின் அரசிறையில் வருடா வருடம் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புகள், 1959-60ல் ரூபா 734 இலட்சமாகவும், 1960-61ல் ரூபா 1101 இலட்சமாகவும், 1961-62ல் ரூபா 1114 இலட்சமாகவும் விளங்கின. எனவே, இதிலும் அதிவிரைவாக அரசாங்கச் செலவுகள் அதிகரித்தமைதான் வரவு செலவுத்திட்டத்திலுள்ள மொத்தக் குறை குறைக்கப்படுவதற்குத் தடையாக விளங்கியது. அண்மை வருடங்களில் அரசாங்கத்தின் நடைமுறைச் செலவும் மூலதனச் செலவும் அதிகரித்துள்ளன. ஆயினும் இவ் அதிகரிப்புகளிற் கூடுதலான பங்கு அரசாங்கத்தின் நடைமுறைச் செலவுக்கே சென்றடைந்தது. உதாரணமாக, 1958-59ம் ஆண்டிற்கும், 1961-62ம் ஆண்டிற்கும் இடையில் அரசாங்கத்தின் மொத்தச் செலவு ரூபா 3384 இலட்சத்தால் அதிகரித்தது. இவ் அதிகரிப்பில் ரூபா 2256 இலட்சம் கொண்ட தொகை—அதாவது 66.7 சதவீதமான தொகை நடைமுறைச் செலவின் பேரில் ஏற்பட்டிருக்கையில், ரூபா 1128 இலட்சம், அதாவது 33.3 சதவீதமான தொகை, மூலதனச் செலவின் பேரில் ஏற்பட்டது.

மூலதனச் செலவுகளைக் குறைப்பதன் மூலமாக வரவு செலவுத்திட்டத்திலுள்ள மொத்தக் குறையைக் குறைக்க முயல்வது இலங்கையின் சந்தர்ப்பத்திற் தகுதியற்ற செயலாகும். மூலதனத் திட்டங்களின் அம்சங்களைத் திருத்தியமைப்பதற்கு இடமுண்டு எனினும், துரிதமான பொருளாதார வளர்ச்சி குறிக்கோளாக இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில், மொத்த முதலீடுகளின் அளவு அதிகரிக்கப்படவேண்டியது தேவையாகின்றது. இதன் உட்கருத்து யாதெனில் மொத்தக் குறையைக் குறைக்கும் பொறுப்பு, அரசிறையிலும் நடைமுறைச் செலவுகளிலும் தங்கியிருக்கவேண்டும் என்பதேயாகும்.

இவ் அறிக்கையின் முற்பகுதிகளிற் கூறப்பட்டவாறு அண்மை வருடங்களில் அரசிறையிற் குறிப்பிடும்படியான அதிகரிப்புகள் பெறுவதில் இலங்கை வெற்றிபெற்றுள்ளது. வரித் துறைகளில் இலங்கை தீவிரமான முயற்சி எடுத்து, ஒவ்வொரு வரவு செலவுத்திட்டத்திலும் தொடர்ச்சியாக வரி மட்டங்களை உயர்த்தியுள்ளது. தேசிய வருமானத்தில் அரசிறையின் பங்கு ஒப்பியல்பில் உயர்ந்த விகிதாச்சாரமானதாக—1951ம் ஆண்டிற்குரிய 20.5 சதவீதத்திலிருந்து 1962ம் ஆண்டில், 25.7 சதவீதத்திற்கு அதிகரித்துள்ளமை

—பொருள்வளங்களைத் திரட்டுவதில் அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் வெற்றி பெற்றுள்ளது என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது. முந்தைய ஆண்டுகளில் தேசிய வருமானத்தில் அரசாங்க அரசிறையின் பங்கு, ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் விலைகள் அதிகரித்த காலங்களில் உயர்ந்தும், ஏற்றுமதி விலைகள் வீழ்ச்சியுற்ற காலங்களில் குறைந்தும் காணப்பட்டது. இது, அக்காலத்திலுள்ள வரிமுறைகள், ஏற்றுமதித்துறையில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்களுடன், நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்ததன் பிரதிபலிப்பாகும். ஆயினும், அண்மை வருடங்களில் ஏற்றுமதிவிலைகள் ஒப்பியல்பில் பாதகமானவைகளாக இருந்தன வெனினும், தேசிய வருமானத்தில் அரசிறையின் பங்கு உயர்வானதாகவே அமைந்தது. இது, நேர்முக வரிகள், மறைமுகவரிகள் ஆகிய இரு துறைகளிலும் உள்ள வரிவிகிதங்கள் உயர்ந்தமையினாலேயே பெரும்பாலும் ஏற்பட்டது. நேர்முகவரிமுறையில், வரிவிகிதங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டதை விட 1958ம் ஆண்டின் பின் பல புதிய வரிகளும் புகுத்தப்பட்டுள்ளன. தற்பொழுது நடக்கும் 1962-63ம் வருடத்தில், வரிமுறைகள் ஒன்று சேர்த்துத் தொகுக்கப்பட்டதுடன் பலவரிகள் குறைக்கப்பட்டும், அரசிறை அவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படவில்லை. மறைமுக வரிகளில், இறக்குமதித்தீர்வைகள் பெரும் அளவால் அதிகரிக்கப்பட்டன. இறக்குமதித்தீர்வைகளினால் சேகரிக்கப்பட்ட தொகையை இறக்குமதிகளின் கொ.கா.க. பெறுமானத்தின் சதவீதமாக நோக்கின்—அதாவது சகல இறக்குமதிகளின் மீதும் உள்ள சராசரி வரி விகிதம்—1953-ம் ஆண்டின் 30.5 சதவீதத்திலிருந்து, 1962-ல், 44.5 சதவீதத்திற்கு உயர்ந்துள்ளது.

வரி அடிப்படை குறுகிய வியாபமுடையதாக இருக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தில், நேர்முக வரிகளிலிருந்து தொடர்ச்சியாக அதிகரித்த அரசிறை பெறுவதில் உள்ள கஷ்டங்களைப்பற்றி, 1961ம் ஆண்டுக்குரிய மகாவங்கியின் வருடாந்த அறிக்கையிற் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. நேரடி வரிகள், வாய்ப்புள்ள அளவுகளுக்கு நெருங்கிய அளவில் ஏற்கனவே விதிக்கப்படுகின்றமையால், இத்துறையிலிருந்து இன்னும் கூடுதலான அரசிறை கிடைப்பது குறுகிய அளவிற்கு தோன்றும் என்பது மாத்திரமல்லாமல், அரசாங்கத்துறைக்கு வெளியில் முதலீடு செய்வதற்கான ஊக்கங்களையும் பொருள்வளங்களையும் அது குறைத்துவிடும். இவற்றுள் இறுதியிற் கூறப்பட்ட பிரச்சினையை வரிச் சலுகைச் சட்டங்களினூடாக அரைகுறையிலாவது தீர்த்துக்கொள்ள முடியுமாயின், அரசாங்கம் தனது அரசிறை வருவாய்களை அதிகரிக்கவேண்டிய பிரச்சனை மாற்றமின்றியே இருக்கும். அரசிறையை அதிகரிக்கவேண்டிய குறிக்கோளை அடைதல், வரிவிகித்கும் அடிப்படையை விசாலமாக்கி அமைப்பதனூடாக—அதாவது நேர்முக வரிகளினூடாக அல்லது மறைமுக வரிகளான விற்பனைவரி, இறக்குமதித் தீர்வை ஆகியவற்றினூடாகவேயன்றி, ஏனைய வழிகளால் அடையக்கூடியதல்ல.

அரசிறையின் பக்கத்திற் கட்டுவரைகள் உள்ள சந்தர்ப்பத்தில், வரவு செலவுத்திட்டப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது நடைமுறைச் செலவைக் குறைப்பதற்குத் தொடர்புபடும். மொத்தத் தேசிய வருமானத்தில், 26 சதவீதமான தொகை அரசிறைக்குச் செலுத்தப்படுகின்றதாயினும் இலங்கையின் மொத்த மூலதன ஆக்கம், (அரசாங்கத்துறையினதும் தனிப்பட்டோர் துறையினதும் சேர்த்து) மொத்தத் தேசிய வருமானத்தில் 14 சதவீதமான தொகையாக மட்டும் உள்ளது என்ற உண்மை அரசாங்கத்தின் நடைமுறைச் செலவுக்கான தேவைகள், அரசாங்கத்தின் வருமானங்களில் எவ்வளவு கூடுதலான பங்கை

அதிகரிக்கின்றன என்பதைப் பிரதிபலிக்கின்றது. இதே வேளையில் நடைமுறைச்செலவுகளைக் குறைப்பதிலும் பல தடுக்கமுடியாத கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நிர்வாகத்தேவைகள், அபிவிருத்திச் சேவைகள், அதிவிரைவாக அதிகரித்துக் கொண்டு செல்லும் சனத்தொகையின் பேரில் உள்ள சமூகச்சேவைகள் ஆகியன மொத்த நடைமுறைச் செலவுத்தொகையை அதிகரிக்கச் செய்யவேண்டிய பலத்த அழுக்கங்களை உண்டுபண்ணுகின்றன. இத்துடன் கூடுதலாக உணவு மான்னியமும் அமைகின்றது. 1961-62ம் ஆண்டில், ரூபா 2354 இலட்சமாக உள்ள உணவு மான்னியச்செலவு, அரசாங்கத்தின் மொத்த நடைமுறைச்செலவுகளில் 14.8 சதவீதமாக விளங்கியது. அரிசி மான்னியத்தின் முழுத்தொகைமட்டும், அதாவது சீனியில் உள்ள ஆதாயம் நீக்கி உற்பத்தியாளருக்கும் நுகர்வோருக்குமான மான்னியம், ரூபா 3822 இலட்சமாக இருந்தது. தற்பொழுதுள்ள கொள்வனவு விற்பனவு விலைகளின்படி உள்நாட்டு அரிசி உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக இலங்கை எடுக்கும் முயற்சிகள் நாளடைவில் வெற்றியீட்டிக்கொண்டு செல்ல, அரசாங்கத்தின் நிதிகளின் மேல் அரிசி மான்னியம் உண்டுபண்ணும் தாக்கமும் அதிகரித்துச் செல்லும் என்பது உள்நிற்கும் உண்மைபோலாகும். அன்றியும் சனத்தொகை வளர்ச்சியைத் தொடர்ந்தும், வருமானங்கள் உயர்வதைத் தொடர்ந்தும், அரிசி நுகர்ச்சியில் அதிகரிப்பு ஏற்பட, இவ் உணவு மான்னியமும் அதிகரித்துச் செல்லும்.

வரவு செலவுத்திட்டக் குறையைக் குறைப்பதற்காக உணவு மான்னியத்தை—அதாவது நுகர்வோர் மான்னியத்தை அல்லது உற்பத்தியாளர் மான்னியத்தை—குறைப்பது, குடிசனங்களை அல்லது அதிற் பெரும்பாலானோரைப் பாதிக்கும். ஆனால், துர் அதிட்டவசமாக, மிதமிஞ்சிய வரவு செலவுத்திட்டக்குறை தொடர்ந்து வருவதன் பயனால் வாழ்க்கைச் செலவுகளிலும் பொதுவான விலைமட்டங்களிலும் கெடுதி விளைவிக்கத்தக்க நிரையான வீக்கங்கள் ஏற்பட்டு, இன்னும் கூடிய கஷ்டங்கள் விளைவதும் உண்டு. இவ்விதமான தன்மை இணைந்து தணிக்கப்படாவிட்டால், அது சமூகத்தின் மீதும், பொருளாதாரத்தின் மீதும் இடையூறான விளைவுகளைப் பாரதூரமான முறையில் விளைவிக்கும். அன்றியும் இறுதியில் அதைத் திருத்தியமைத்தலும் நிலைவரப்படுத்திச் சீராக்குதலும் கூடிய கடினமாக அமையும். எனவே நாணயவிரிவை உண்டுபண்ணத்தக்க நிதியீட்டத்தின் அளவைக்குறைப்பது, அதனால் என்ன பிரச்சனைகள் எழுந்தாலும், இலங்கையின் இன்றைய சந்தர்ப்பத்தில் அத்தியாவசியமான தேவையாகும். ஒரு மட்டமான அளவில், விரிவு விளைவிக்கத்தக்க நிதியீட்டம் பொருளாதார வளர்ச்சியின் தேவையோடு ஒத்துப்போகத்தக்கது. ஆனால் ஒரு மிதமிஞ்சிய நாணயவிரிவை, அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத்திட்டத்தினூடாகத் தோற்றுவிப்பது, உண்மையில் விலக்கப்படவேண்டியதாகும்.

(3) நாணய விரிவின் பிரதிபலன்கள்

(அ) வெளிநாட்டுச் சென்மதி நிலுவை

முன்னர் கூறியவாறு, அரசாங்கவரவு செலவுத்திட்டத்தின் பயனாக ஏற்பட்ட ஒரு முக்கிய பிரதிபலிப்பு யாதெனில், பொருளாதாரத்தில் உள்ள நாணயக் கேள்விகள் உயர்ந்த மட்டத்திற்கு உந்தப்பட்டு, மொத்த இறக்குமதிகளின் பேரிற் பலமான அழுக்கங்களும் ஏற்பட்டது, என்பதே. 1960ம் ஆண்டில் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் கூர்மையாக வீழ்ச்சியுற்றன; எனவே மொத்த இறக்குமதிகளின் அளவை நேரடி நடவடிக்கைகளின் மூலம் குறைக்க

வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இந்நடவடிக்கைகள், அனுமதிப்பங்குமுறை, உத்தரவுச்சீட்டு முறை ஆகியவை போன்ற இறக்குமதி அளவுக் கட்டுப்பாடுகளாகவும், இறக்குமதிப் பொருட்களின்மீது அதிகரித்த தீர்வைகளாகவும் அமைந்தன.

1960ம் ஆண்டு ஆவணி மாதத்தில் இறக்குமதிகளின் மீது சில அளவுக் கட்டுப்பாடுகள் புகுத்தப்பட்டுப் பின் 1961ம் ஆண்டு தை மாதத்தில் இக் கட்டுப்பாடுகள் பலதரப்பட்ட பொருட்களைத் தழுவும்படியாக வியாபித்து அமைக்கப்பட்டன. ஆயினும், 1962ம் ஆண்டில் விரிவுத்தன்மையான அழக்கங்கள் தொடர்ந்து நிலவியமையாலும், ஏற்றுமதிகளின் விலைகள் குறிப்பிடத்தக்க முறையில் அதிகரிக்காதமையினாலும் இவ்வருடத்தில் இன்னும் இறுக்கமான அளவுக்கட்டுப்பாடுகள் அமைக்கவேண்டி இருந்தது. தனித்தனி இறக்குமதி உத்தரவுச்சீட்டு முறையின்கீழ் உள்ள பொருட்களின் எண்ணிக்கை, தொடர்ச்சியாக, 1962 மாசி, ஆடி, புரட்டாதி ஆகிய மாதங்களில் வியாபித்து அமைக்கப்பட்டது. அன்றியும், 1962ம் ஆண்டு ஐப்பசி 10-ம் திகதி ஐந்து வகையான அத்தியாவசியப் பொருட்களைத்தவிர ஏனைய சகல இறக்குமதிகளும் தனித்தனி உத்தரவுச்சீட்டு முறையின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. இவ் விதிவிலக்குப்பெற்ற இறக்குமதிகளாவன:- (1) உணவுப்பொருட்கள், (2) நிலாளி எண்ணை, (3) எரிபொருட்கள், (4) உரம், (5) இலங்கை ஆஸ்பத்திரிகளின் பட்டியலில் உள்ள மருந்து வகைகள், முதலியனவாகும்.

1962ம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் நிலவிய இறக்குமதி உத்தரவுச்சீட்டு முறைகளுக்கு உட்பட்ட பலவகைப் பொருட்களினதும் பெறுமானம், 1961ம் ஆண்டின் இறக்குமதிப்படி, ரூபா 2870 இலட்சமாக அல்லது அவ்வருடத்தின் மொத்த இறக்குமதிப் பெறுமானத்தில் 17 சதவீதமானதாக அமைந்தது. 1962 மாசி, ஆடி, புரட்டாதி ஆகிய மாதங்களிற் கொண்டுவரப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள், 1961ம் ஆண்டில் ரூபா 5050 இலட்சமாக அல்லது அவ்வருடத்தின் 30 சதவீதமானதாக உள்ள இறக்குமதிகளைத் தழுவின. 1962 ஐப்பசியிற் கொண்டுவரப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளுடன், 1961ம் ஆண்டில் ரூபா 8110 இலட்சமாக அல்லது அவ்வருடத்தின் 48 சதவீதமாக அமைந்த இறக்குமதிகள், தாக்கப்பட்டன. இவ் எண்தொகைகள் உத்தரவுச் சீட்டுமுறையின் பரப்பை மட்டும் குறிக்கின்றன என்பது உணரத்தக்கது. இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் உண்மையாக எந்தெந்த அளவில் விதிக்கப்பட்டன என்பது அனுமதிக்கப்பட்ட அனுமதிப்பங்குகளின் அளவுகளிற் தங்கியுள்ளது. ஆயினும், உத்தியோக பூர்வமான மதிப்பீடுகளின்படி, 1962 ஆனி, புரட்டாதி, ஐப்பசி ஆகிய மாதங்களில் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளின் முழுப் பலனும் தோற்றும் பொழுது, 1961ம் ஆண்டில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பெறுமானங்களின்படி, ஏறக்குறைய ரூபா 1000 இலட்சம் சேமிக்கப்படும் எனத் தெரிகிறது.

சுங்கப்புள்ளி விபரங்களின்படி, 1961ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் 1962ம் ஆண்டின் இறக்குமதிகளில் உண்மையாக ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி, ரூபா 430 இலட்சமாக மட்டும் விளங்கியது. ஆனால் 1961ம் ஆண்டின் இறக்குமதிகள் 1960ம் ஆண்டிற்குரிய தொகையிலும் பார்க்க ரூபா 2570 இலட்சத்தாற் குறைவுற்றிருந்தன. 1961ம் ஆண்டிலும் பார்க்க 1962ம் ஆண்டில் இறக்குமதிகள் இவ்வாறு குறைவான அளவால் வீழ்ச்சியடைந்தமைக்கு உள்ள காரணங்கள், ஒருவகையில், 1962ம் ஆண்டிற் புகுத்தப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளின் முழுப்பலனும் தோற்றுவுதற்குக் காலம் குறைவானமையும், மற்ற வகையில், 1961ம் ஆண்டில் ஏற்கனவேயே சேமிப்புகள் ஏற்பட்டு விட்டமையும் தான், எனக்கூறலாம். சுங்கப்புள்ளி விபரங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கு

மிடத்துக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்படாத பொருட்களின் இறக்குமதிகளின் பேரில் ஈடுசெய்யும் தன்மையுடைய குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்புகள் எதுவும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

1962ம் ஆண்டில் மொத்த இறக்குமதிப் பெறுமானம் சிறிய அளவாற் குறைவுற்றதெனினும், இலங்கையின் வர்த்தக நிலுவை, குறிப்பிடும்படியான சீர்திருத்தத்தைக் காட்டிற்று. முந்தைய வருடமான 1961ம் ஆண்டில் இலங்கையின் வர்த்தக நிலுவையில் ஒரு சிறிய, ரூபா 300 இலட்சம் கொண்ட மிகை ஏற்பட்டது. ஆனால் 1962ம் ஆண்டின் வர்த்தக நிலுவை, சீர்திருத்தமான மடைந்து ரூபா 1480 இலட்சமாக விளங்கியது. இறக்குமதிகளின் பெறுமானம் குறைவுற்ற அளவிலும் பார்க்கக் கூடிய அளவால் வர்த்தக நிலுவை சீர்திருத்தமடைந்தமை, 1962ம் ஆண்டில், ஏற்றுமதிகளின் பெறுமானத்தில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பின் பயனால் நிகழ்ந்தது எனக்கூறலாம். ஏற்றுமதிகளின் பெறுமானம், 1961ம் ஆண்டுக்குரிய ரூபா 17330 இலட்சத்திலிருந்து 1962ம் ஆண்டு ரூபா 18080 இலட்சத்திற்கு உயர்ந்தது. இது ரூபா 750 இலட்சம் கொண்ட அதிகரிப்பாகும். ஏற்றுமதிப் பெறுமானங்கள் அதிகரித்தமைக்கு உள்ள முழுக் காரணம், ஏற்றுமதிகளின் அளவு அதிகரித்தமையேயாகும். ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட தேயிலையின் அளவு அதிகரித்தமையேயாகும். அளவு 13.7 சதவீதத்தாலும், தெங்குப்பொருட்களின் அளவு 12 சதவீதத்தாலும் அதிகரித்தன. ஏற்றுமதி அளவுகளில் இந்த அதிகரிப்புகள் ஏற்பட்டமை, ஒருவகையில், உற்பத்தி அதிகரித்தமையாலும் இன்னொருவகையில், முன்னரே சேர்ந்துள்ள கையிருப்புகள் குறைக்கப்பட்டமையாலும் சாத்தியமாயிற்று. 1962ம் ஆண்டில் சகல ஏற்றுமதி விலைகளுக்குமான மொத்தக் குறிகாட்டி உண்மையில், முந்தைய ஆண்டிலும் பார்க்க 2.1 சதவீதத்தால் மிதமாகக் குறைவுற்றது. தேயிலை விலைகளின் குறிகாட்டி, 3.2 சதவீதத்தாலும், இரப்பர் விலைகளின் குறிகாட்டி, 1.0 சதவீதத்தாலும் வீழ்ச்சியடைந்தன. மூன்று பிரதான தெங்குப்பொருட்களினதும் சராசரி விலையில் 2.5 சதவீதமான ஒரு சிறு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. ஆயினும் 1962ம் ஆண்டில் சகல ஏற்றுமதிகளுக்குமான விலைக்குறிகாட்டியில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி, முந்தைய வருடத்தில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியிலும் பார்க்கக் குறைவானதாக அமைந்தது. 1961ம் ஆண்டில் ஏற்றுமதிகளின் விலைக்குறிகாட்டியில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி ஏறக்குறைய 8.7 சதவீதமாகும். எனினும், 1962ம் ஆண்டில் சகல இறக்குமதிகளுக்குமான விலைக்குறிகாட்டி, 5.9 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியுற்றமையால், இலங்கையின் வர்த்தக மாற்றுவிகிதம் 4.3 சதவீதத்தால் மிதமாகச் சீர்திருத்தமடைந்தது.

1962ம் ஆண்டின் ஏற்றுமதிகள் இறக்குமதிகளின் போக்குப்பற்றி இதுவரை மேலே விரித்துக் கூறப்பட்டவையாவும் சுங்கப்புள்ளிவிபரங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட வர்த்தக விபரங்களின்படி, தோற்றமாக உள்வந்த வெளிச்சென்ற பொருட்களைப் பற்றியே அமைவனவாகும். ஆயினும், இன்னொரு வகையில், ஏற்றுமதிகள் இறக்குமதிகளின் பயனாக நாட்டின் சென்மதி நிலுவையிலும் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களிலும் ஏற்படும் பிரதிபலன்கள், உண்மையாக ஏற்பட்ட கொடுப்பனவுகளிலேயே தங்கியுள்ளன. பொருட்களின் நடமாட்டங்களுக்கும், கொடுப்பனவுகளின் போக்குக்குமிடையில் நேருக்குநேரான ஒருமைப்பாடு இல்லை என்பதற்கான காரணங்கள், முந்தைய வருடாந்த அறிக்கைகளிற் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே, சுங்கப்புள்ளி விபரங்களிற் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் வர்த்தக விபரங்களுக்கும் செலாவணிக்கட்டுப்பாட்டு ஏடுகளிலிருந்து பெறப்படும் கொடுப்பனவு விபரங்களுக்கும் இடையில் வேற்றுமை ஏற்படுவது, கால வேற்றுமைகளையும் பாகுபாட்டு முறை வேற்றுமைகளையும் பிரதிபலிக்கின்றது. ஆயினும் 1962ம்

ஆண்டில் வர்த்தக விபரங்களுக்கும் சென்மதி நிலுவை விபரங்களுக்கு மிடையில் காணப்பட்ட வேற்றுமை குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு கூடுதலாகக் காணப்பட்டது. 1962ம் ஆண்டில் இறக்குமதிகளின் வரவு குறைவுற்றதாக வர்த்தக விபரங்களிற் தோற்றுக்கையில், சென்மதிநிலுவை விபரங்களின்படி இறக்குமதிகளுக்கான கொடுப்பனவுகள் அதிகரித்ததாகத் தோற்றுகிறது. இவ்வேற்றுமை, இவ் அறிக்கையின் பகுதி II, பக்கம் 100-ல், விளக்கப்பட்டுள்ளபடி, ஒருவகையில் 1962ம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியிற் கொடுப்பனவு செய்யப்பட்ட உணவுப்பொருட்கள் கணங்கி வந்து சேர்ந்தமையினாலும், அரசாங்கத்தினால் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற உணவுப்பொருட்களும் ஏனைய பொருட்களும் வந்து சேர்ந்த பின்பும் பதிவு செய்யப்படுதலில் ஏற்பட்ட கால தாமதங்களினாலும், ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும்.

இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களின் மீது ஏற்றுமதி இறக்குமதிகளின் பலனால் ஏற்பட்ட உண்மையான பிரதிபலன்களை ஆராய்தல் வேண்டுமாயின், கட்டாயமாக சென்மதி நிலுவை விபரங்களின்படி உள்ளவாறே அவை ஆராயப்படல் வேண்டும். சென்மதி நிலுவை விபரங்களின்படி இலங்கையின் வணிகப் பொருட்கணக்கில் 1960ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட ரூபா 2099 இலட்சம் கொண்ட குறைவுக்கும், 1961ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட ரூபா 864 இலட்சம் கொண்ட குறைவுக்கும் எதிராக, 1962ம் ஆண்டில் ரூபா 1328 இலட்சம் கொண்ட குறைவு ஏற்பட்டது. 1962ம் ஆண்டில் ஏற்றுமதிகளினால் கிடைத்த வருமானம் ரூபா 581 இலட்சத்தினால் அதிகரித்திருந்தும், வணிகப்பொருட்களின் கணக்கில் ஏற்பட்ட சென்மதி நிலுவைக்குறை, இறக்குமதிகளுக்கான கொடுப்பனவுகள் ரூபா 1045 இலட்சத்தினால் அதிகரித்தமையினால், ஏற்பட்டது. இறக்குமதிகளுக்கான கொடுப்பனவுகளில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புப் பெரும்பாலும் அரசாங்க இறக்குமதிகள்—உணவுப்பொருட்களும் மூலதனப்பொருட்களும்—சம்பந்தமாகவே ஏற்பட்டன. 1962ம் ஆண்டு கொள்வனவு செய்யப்பட்ட அரிசியின் அளவும், சராசரி விலையும், முந்தைய வருடத்திலும் பார்க்கக் கூடியனவாக இருந்தன. தனிப்பட்டோர் துறையின் இறக்குமதிகளுக்கான கொடுப்பனவுகளில் உண்மையில் ஒரு சிறிய வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது.

வணிகப் பொருட்கணக்கில் உள்ள குறை 1962ம் ஆண்டு அதிகரித்திருக்கையில், இலங்கையின் கட்டில்லகாவிடயங்களின் கணக்கில் 1961ம் ஆண்டு காணப்பட்ட ரூபா 74 இலட்சம் கொண்ட குறை, 1962ம் ஆண்டில் ரூபா 88 இலட்சம் கொண்ட மிகையாக மாறி அமைந்தது. இது முக்கியமாக, இலங்கையிலுள்ள அன்னிய அரசாங்கத் தூதராலயங்களின் செலவுகளாற் கிடைத்த அதிகரித்த வருவாய்களின் பயனாகவும், வெளியூர்ப் பிரயாணங்கள் ஏனைய கொடுப்பனவுகள் சம்பந்தமாக ஏற்படும் சென்மதிநிலுவைக்குறை சுருங்கியமையின் பயனாகவும் ஏற்பட்டது. இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களின் பேரிற் கிடைக்கும் வட்டி வருவாய்கள் குறைந்ததன் பயனாக முதலீட்டுக்கணக்கில் உள்ள சென்மதிநிலுவைக் குறை சிறிது அதிகரித்தது. இலங்கையின் மொத்த நடைமுறைக்கணக்கில், அதாவது வணிகப் பொருட்களும் கட்டில்லகாவிடயங்களும் உட்பட, உள்ள சென்மதிநிலுவை, 1962ம் ஆண்டில் ரூபா 1240 இலட்சம் கொண்ட குறையைக் காட்டிற்று. இது, 1961ம் ஆண்டின் ரூபா 938 இலட்சம் கொண்ட குறைக்கும், 1960ம் ஆண்டின் ரூபா 2205 இலட்சம் கொண்ட குறைக்கும், 1959ம் ஆண்டின் ரூபா 2080 இலட்சம் கொண்ட குறைக்கும் எதிராக ஏற்பட்டது. மூலதனக்கணக்கின் பேரில் 1961ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட ரூபா 61 இலட்சமான நிகர வரவிற்கு எதிராக 1962ம் ஆண்டில், ரூபா 60 இலட்சமான நிகர வெளி

யேற்றம் ஏற்பட்டது. நேரடி முதலீடுகளின் கணக்கில்—குறுகிய கால மூலதன மாற்றங்கள் என்ற கருத்துப்படாதவை—ஏற்பட்ட நிகர வெளியேற்றம், 1961ம் ஆண்டிற்குரிய ரூபா 78 இலட்சத்திலிருந்து, 1962ம் ஆண்டு, ரூபா 7 இலட்சத்திற்குக் குறைவுற்றது.

இலங்கையின் மொத்தச் சென்மதி நிலுவைக்குறையின் பயனாக நடைமுறைக்கணக்கிலும், தனிப்பட்டோர் மூலதனக்கணக்கிலும், இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களிலும், இலங்கையின் வெளிநாட்டுப் பொறுப்புக்களிலும் ஏற்பட்ட பிரதிபலிப்புக்களைப் பின்வரும் அட்டவணை ஒப்பியல்பாகக் காட்டுகின்றது.

அட்டவணை I-2

சென்மதி நிலுவைகள்—1958 முதல் 1962 வரை

பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில்

	1958	1959	1960	1961	1962 தற்காலிக மாணவை
1. வணிகப்பொருட்கள்					
ஏற்றுமதிகள்	1624	1773	1796	1707	1765
இறக்குமதிகள்	—1713	—1958	—2006	—1794	—1898
வர்த்தக நிலுவை	— 89	— 185	— 210	— 87	— 133
2. சேவைகள்	— 41	— 11	— 32	— 18	— 2
3. நன்கொடைகள்	— 23	— 12	+ 22	+ 11	+ 11
4. நடைமுறைக்கணக்கு நிலுவை	— 153	— 208	— 220	— 94	— 124
5. தனிப்பட்டோர் மூலதனம்	— 4	+ 2	— 5	+ 6	— 6
நிதியீட்டியவகை					
6. அரசுகளும் மூலதனமும் வங்கித் தொழில் மூலதனமும் (1)					
(i) வெளிநாட்டு ஒதுக்கு நிதிகளில் மாற்றம்	+ 129	+ 199	+ 193	+ 10	+ 28
(ii) நிகர வெளிநாட்டுப் பொறுப்புக்களில் மாற்றம் (2)	+ 44	+ 40	+ 3	+ 100	+ 88
(iii) ஏனையவை (3)	— 16	— 36	— 2	— 2	— 2
7. பிழைகளும் தவறுகளும்	— 16	+ 1	+ 29	— 19	+ 14

(1) சக அடையாளங்கள் ஒதுக்குநிதிகளின் வீழ்ச்சியையோ பொறுப்புக்களின் அதிகரிப்பையோ குறிப்பன.

(2) “குறை நிவர்த்திப்புக்கு நிதியீட்டுதல்” என்ற, அட்டவணை II-ஏ, 3-ல் காட்டப்பட்டிருக்கும், கடன்களின் நிகரக் கொடுப்பனவு.

(3) இவ்வியத்திற்கு எதிராகக் காட்டப்பட்டிருக்கும் எண்தொகைகள், சர்வதேச நாணய நிதி, சர்வதேச புனருத்தாரண அபிவிருத்தி வங்கி, சர்வதேச அபிவிருத்திச்சங்கம் ஆகியவற்றிற்கு, இலங்கையின் அதிகரித்த பங்குகளின்பேரில் செலுத்தப்பட்ட அன்னிய நாணயங்களைக் குறிப்பனவாகும்.

சென்மதி நிலுவைக்குறைக்கு நிதியீட்டும் முறைகளில் 1961ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட மாற்றம்பற்றி,—அதாவது வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களைக் குறைப்பதிலும் பார்க்க வெளிநாட்டுப் பொறுப்புக்களை அதிகரிப்பதன் மூலம் செய்யப்படுதல் பற்றி—அவ்வாண்டின் வருடாந்த அறிக்கையிற் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. பொதுவாக அதே முறைகளிந்தான் 1962ம் ஆண்டிலும் சென்மதிநிலுவைக் குறை நிதியீட்டப்பட்டது என்பது மேலுள்ள அட்டவணையிலிருந்து தெரிகிறது. 1962ம் ஆண்டு இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி ரூபா 278 இலட்சமாகும். இத்தொகை 1961ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட ரூபா 96 இலட்சம் கொண்ட வீழ்ச்சியிலும் பார்க்கச் சிறிது உயர்வானதாகும். ஆயினும் மறுபக்கத்தில் இலங்கையின் வெளிநாட்டுப் பொறுப்புக்கள், ரூபா 819 இலட்சத்தால் அதிகரித்தன. இரண்டாவது முறையாகச் சர்வதேச நாணயநிதியிலிருந்து 1962ம் ஆண்டு

மாசி மாதத்திற் பற்றுதல் செய்த ரூபா 538 இலட்சம் கொண்ட அன்னிய செலாவணிகள், இவ் அதிகரித்த பொறுப்புக்களுள் முக்கிய விடயமாகும். இவ்வாறு பற்றுதல் செய்யப்படாமலோ அல்லது ஏனைய பொறுப்புக்களை அதிகரிக்காமலோ இருந்தால், 1962ம் ஆண்டில் இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களின் வீழ்ச்சி, ரூபா 816 இலட்சமார்க் விளங்கியிருக்கும்.

1962ம் ஆண்டின் இறுதியில் இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் இருந்தநிலை, விரித்துக்கூறத்தக்கது. 1962ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 31ம் திகதி இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள், ரூபா 5039 இலட்சமாக, அல்லது அந்த வருடத்தில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் சேவைகளுக்கான கொடுப்பனவில், 23.7 சதவீதமாக விளங்கின. மேற்கூறிய திகதியில் மகாவங்கியின் சர்வதேச ஒதுக்குநிதிகள், ரூபா 1521 இலட்சமாக, இலங்கையின் வெளிநாட்டு ஒதுக்கு நிதிகளில் 30.2 சதவீதமான பங்கிற்கு வகை தந்து விளங்கின. ஆனால் 1961ம் ஆண்டு முடிவில், இச்சர்வதேச ஒதுக்குநிதி ரூபா 1847 இலட்சமாக, அதாவது 1962ம் ஆண்டு மட்டத்திலும் பார்க்க ரூபா 326 இலட்சம் மேலதிகமானதாய் இருந்தது. சர்வதேச ஒதுக்கு நிதியின் திரவ நிலை அமைப்பிலும் ஓரளவான மாற்றம் ஏற்பட்டது. 1961ம் ஆண்டு முடிவில், திரவச் சொத்துக்களின், அதாவது வெளியூர்களிலுள்ள பணமிச்சங்கள், இறைசேரி உண்டியல்கள், கழிவுபட்ட உண்டியல்கள் ஆகியன வற்றின் ஒருங்கு சேர்ந்த மொத்தத்தொகை, ரூபா 922 இலட்சமாக அல்லது மொத்தச் சர்வதேச ஒதுக்குநிதியில் 50.0 சதவீதமானவையாக அமைந்தன. 1962ம் ஆண்டு முடிவில் உள்ள திரவச் சொத்துக்கள், ரூபா 860 இலட்சமாக, மொத்தச் சர்வதேச ஒதுக்குநிதிகளில் 56.5 சதவீதமானவையாக விளங்கின. 1962ம் ஆண்டின் போது சர்வதேச ஒதுக்கு நிதிகளின் மட்டத்திற் குறிப்பிடும்படியான ஏற்ற இறக்கங்கள் காணப்பட்டன. அவை, இவ் வருடத்தின் முற்பகுதியில் வர்த்தக வங்கிகளில் வேலை நிறுத்தம் நடந்த பொழுது அதிகரித்தும், வருட நடுப்பகுதியிற் குறைந்தும், இறுதிமாதங்களில் அதிகரித்தும், காணப்பட்டன.

இலங்கையின் வெளிநாட்டுப் பொறுப்புக்கள், 1961ம் ஆண்டில் ரூபா 3920 இலட்சமாக இருந்தமைக்கு எதிராக 1962ம் ஆண்டில் ரூபா 4739 இலட்சமாக விளங்கின. வெளிநாட்டுப் பொறுப்புக்களை அதிகரிப்பதன் மூலம் சென்மதி நிலுவைக்குறைக்கு நிதியீட்டுதல் இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்குமெனினும், அப்பொறுப்புக்கள் தீர்க்கப்படவேண்டிய காலத்தில் எழும் கொடுப்பனவுகள், வருங்காலத்தில் இலங்கையின் சென்மதி நிலுவைகளின் மீதும் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களின் மீதும் நிகருக்கு நிகரான அமுக்கத்தை உண்டுபண்ணும். இலங்கையின் அன்னிய கடன்பாடுகள் மீட்டப்படுதற்குரிய திகதிகளை ஆராயுமிடத்து இவ்வமுக்கங்கள், 1964ம் ஆண்டுமுதற் தோன்றத்தக்கவை எனத் தெரிகிறது.

சர்வதேச நாணயநிதியிலிருந்து பற்றிய ரூபா 1076 இலட்சம் முழுவதும், ஐந்து வருடங்களுக்கு முன் திருப்பிக்கொடுக்கப்படவேண்டியவையாகும். இதன் விளக்கம் யாதெனில் 1961ம் ஆண்டு பற்றுதல் செய்யப்பட்ட தொகை 1966ம் ஆண்டிற்கு முன்னும், 1962ம் ஆண்டு பற்றுதல் செய்யப்பட்ட தொகை 1967ம் ஆண்டிற்கு முன்னும், திருப்பிக்கொடுக்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் ரூபா 600 இலட்சமும், ரூபா 246 இலட்சமும் கொண்ட இரண்டு ஸ்டேர்லிங் கடன்கள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவேண்டிய காலங்கள் 1964ம் ஆண்டிலும், 1965ம் ஆண்டிலும் அமைகின்றன. இவ்விருகடன்களையும் மீள்வதற்குக்கடன் ஆழ்நிதிகள் உள்ளன. ஆயினும் இக்கடன் ஆழ்நிதிகளும் சேர்க்கப்பட்ட முறையிலேயே இலங்கையின் வெளிநாட்டுச்

சொத்துக்கள் உள்ளன ஆதலில், இக்கடன் ஆழ்நிதிகளை உபயோகித்து அக்கடன்கள் மீளப்படும் பொழுது, பிரதிபலிப்பாக, இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களில் வீழ்ச்சி ஏற்படும்.

வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களிற் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியும், வெளிநாட்டுப் பொறுப்புக்களில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பும், தெரிவிப்பது யாதெனில், இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளை இறுக்கிய பொழுதிலும், 1962ம் ஆண்டில் இலங்கை தனது சென்மதி நிலுவை நிலவரத்தை உறுதியாக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை, என்பதேயாகும். நடைமுறைக்கணக்கிலுள்ள சென்மதி நிலுவைக்குறை, 1961ம் ஆண்டிற்கு முன்னுள்ள வருடங்களில் ஏற்பட்ட அளவுகளிலும் பார்க்கக் குறிப்பிடும் படியாகக் குறைவானதாகக் காணப்பட்டதாயினும், அது, 1961ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட அளவிலும் பார்க்க, ஓரளவு மேலதிகமானதாய் விளங்கிற்று. எனினும், முன்னர் கூறியவாறு 1962ம் ஆண்டிற் புகுத்தப்பட்ட இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளின் பலன்கள் முழுவதும் அந்த வருடத்திற் தோற்றமல் இருந்திருக்கலாம். உண்மையில் 1963ம் ஆண்டின் முற்பகுதியிலுள்ள சில மாதங்கள் சம்பந்தமாகக் கிடைத்துள்ள விபரங்களின்படி, இறக்குமதிகளுக்கான கொடுப்பனவுகள் வீழ்ச்சியடைந்தன எனத் தெரிகிறது.

ஏற்றுமதிப் பெறுமானங்களின் எல்லைக்கு உட்பட இறக்குமதிகளின்மீது அளவுக்கட்டுப்பாடுகள் அமைப்பதன் மூலம் சென்மதி நிலுவைகளின் நடைமுறைக்கணக்கில் எத்தகைப்பட்ட குறிக்கோளையும் அடைதல், தத்துவ முறையின்படி சாத்தியமானதே. போதுமான அளவிற் பாரதூரமான கட்டுப்பாடுகளை இறக்குமதிகளின் மீது அமைத்தல், சில காலத்திற்காயினும் நடைமுறைக்கணக்கிலுள்ள குறைவுகளைத் தடுக்கவோ மாற்றி அமைக்கவோ பயன்தரும். ஆயினும் அவ்வகைப் பயன்கள் அடையப்பட்டமையாற் பொருளாதாரத்திலுள்ள நாணய விரிவு அகற்றப்பட்டுவிட்டது எனக் கூறிவிட முடியாது. ஆனால் அதற்குமாறாக, நாணய விரிவு தொடர்ச்சியாக ஏற்படுமிடத்து, இறக்குமதிகளை நேரடியாகக் குறைப்பதனுடாக வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களின் வீழ்ச்சியைத் தடுத்தலால், இறக்குமதியின் மேற் காணப்பட்ட கேள்வி அமுக்கங்களின் தாக்குதல், உள்நாட்டு விலைமட்டங்களின் மேற் சென்றடையும். இதன்விளைவாக வீக்கத்தன்மைகள் பிறப்பாகி, உள்நாட்டு விலைமட்டங்களையும் ஆக்கச்செலவுகளையும் ஒன்றுகூடிய முறையில் அதிகரிக்கச் செய்யும். காலஞ் செல்லுமிடத்து, இத்தகைய தன்மையின் பலன்களிலிருந்து வெளிநாட்டுக் கணக்கைப் பாதுகாத்தல்கூட இயலாத காரியமாகிவிடும். ஆக்கச் செலவுகளின் அதிகரிப்புகள், ஏற்றுமதித்துறையின் உற்பத்தியைப் பாதகமாகத் தாக்கி, அதன் பயனாக ஏற்றுமதி வருமானங்களிலும் குறையை உண்டுபண்ணக்கூடும்.

அளவுக்கட்டுப்பாடுகளின் மூலம் இறக்குமதிகளைக் குறைக்கும் செய்முறையிலும் ஒரு எல்லை உண்டு. போகப் பொருட்கள் அத்தியாவசியமில்லாத பொருட்கள் ஆகியவை குறைக்கப்பட்டபின் இறக்குமதிகளின் பேரில் ஏனைய சேமிப்பு செய்துகொள்ளும் வாய்ப்புக் குறுகியே அமையும். அன்றியும் பொருளாதார வளர்ச்சியின் பயனால், இறக்குமதி செய்யப்படும் மூலதனப் பொருட்களுக்கும், மூலப்பொருட்களுக்கும் அதிகரித்த கேள்வி ஏற்படுகின்றது. இறக்குமதிகளின் மீது அளவுக்கட்டுப்பாடுகள் புகுத்தப்படுதல் தம் இயல்பில், அவற்றிற்குப் பதிலான பொருட்களின் உள்நாட்டு உற்பத்தியைத் தூண்டுதல் செய்து, இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மூலப்பொருட்கள் மூலதனப்பொருட்கள்

ஆகியனவற்றின் தேவையையும் அதிகரிக்கச் செய்யும் தன்மையை உண்டு பண்ணும். அன்றியும் இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளின் பயனூற் தட்டுப் பாடுகளும், விலைகளில் அதிகரிப்புகளும், குறிப்பாகப் பொதுமக்களின் நுகர்ச்சிக்கு உட்படுகின்ற ஓரளவு அத்தியாவசியமான பொருட்கள் சம்பந்தமாக ஏற்படுவதன் பயனால், இக்கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்படுவதற்கான கிளர்ச்சிகளும் ஏற்படக்கூடும். வாழ்க்கைச் செலவுகளிற் பொதுவான அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில், இவ்வகையான கிளர்ச்சிகளைத் தடுப்பதும் கடினமாகும். இவ்வகையான பல காரணங்களிலும் இருந்து அறியக்கிடப்பது யாதெனின், தொடக்கத்திற் தீவிரமான இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளைப் புகுத்த முடிந்தது ஆயினும் அவற்றை நெடுங்காலத்திற்குச் செயல்படுத்துதல் கடினமாகும் என்பதே. எனவே இறக்குமதிப் பொருட்களுக்குப் பதிலான பொருட்களை உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்வதன் அளவால் மட்டும் இறக்குமதிக் கணக்கிற் சேமிக்க முடியுமே அல்லாமல், அளவுக்கட்டுப்பாடுகளின் மூலமாக இறக்குமதிகளைக் குறைத்தல், நாட்டின் வெளிநாட்டுச் சென்மதி நிலுவை நிலையை நிரந்தரமாகப் பலப்படுத்தத்தக்க கருவியாகாது.

(ஆ) உள்நாட்டு விலைமட்டங்கள்

முன்னர் விளக்கப்பட்டுள்ளவாறு, வரவு செலவுத்திட்டத்தினூடாக ஏற்படும் நாணய விரிவு தொடர்வுற்றுச் செல்லுதலும், இறக்குமதிகளின் மீது அளவுக்கட்டுப்பாடுகள் இருந்ததும், ஒன்று சேர்ந்து, உள்நாட்டு விலை மட்டங்களின் மீது வீக்கமான அழுக்கங்களை உண்டுபண்ணும் பலனைத்தரும். ஆயினும், பொதுவான விலைமட்டங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் சம்பந்தமாகத் திருப்திகரமான குறிகாட்டிகள் இல்லை. ஆதலில், 1962ம் ஆண்டின் போது இவ்வகையின் விலைவாசிகளில் இவ்வழுக்கங்களின் பலனால் ஏற்பட்ட உண்மையான பிரதிபலிப்புகளை அளவிடுதல் இயலாமல் இருக்கின்றது. கொழும்பு நுகர்வோர் விலைக்குறிகாட்டி, கொழும்பிலுள்ள தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நுகர்ச்சி அமைப்பிற்கு உட்படும் பொருட்களின் விலைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை அளவிடும் நோக்கமாக உள்ளது. இக்காரணத்தால், அதன் தழுவுதல் குறுகியதாக இருக்கிறது. அன்றியும், மான்னியமான அல்லது கட்டுப்பாடான விலைகளின்படி விநியோகிக்கப்படும் பொருட்களும் பாரதூரமான இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளுக்குட்படாத பொருட்களும் கூடுதலான முக்கியத்துவம் பெற்று இக்குறிக்காட்டியில் அமைந்துள்ளன.

1962ம் ஆண்டிற் கொழும்பு நுகர்வோர் விலைக்குறிகாட்டியில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, ஒரு நடுத்தரமான அளவுடையதாகும். இக்குறிகாட்டி, (1952-100 என்ற அடிப்படையில்) 1961ம் ஆண்டிற்குரிய சராசரி மட்டமான 104.8 புள்ளிகளிலிருந்து, 1962ம் ஆண்டு 106.3 புள்ளிகளுக்கு உயர்ந்தது. இது 1.4 சதவீதமான அதிகரிப்பாகும். இக்குறிகாட்டியில் உட்படும் உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கான விலைக்குறிகாட்டி 1.4 சதவீதத்தாலும், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கான குறிகாட்டி 2.2 சதவீதத்தாலும் அதிகரித்தன. ஏற்றுமதிப் பொருட்கள் உண்மையில் 4.5 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியுற்றன. ஆனால் மொத்தக்குறிகாட்டியில் அவற்றின் முக்கியத்துவம் சிறிதாகவே உள்ளது. பல்வேறு தொகுதிகளையும் சேர்ந்த பொருட்களின் விலைகளில் மிதமான அதிகரிப்புகள் காணப்பட்டன. இவ்வகையில் உணவுப்பொருட்கள் 1.1 சதவீதத்தாலும், ஆடைகள் 4.1 சதவீதத்தாலும், எரிபொருள் விளக்கு 1.1 சதவீதத்தாலும், ஏனைய பொருட்கள் 1.7 சதவீதத்தாலும், அதிகரித்தன. வாடகை சம்பந்தமான குறிகாட்டியில், 1954ம் ஆண்டிற்குப்பின் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை.

நுகர்வோர் விலைக்குறிகாட்டி மேலே கூறப்பட்ட காரணங்களினால், தற்போதைய விலைமட்டங்களில் ஏற்பட்ட பொதுவான அதிகரிப்பைக் குறைத்துக் காட்டுகிறது. இறக்குமதிகளின் மீது விதிக்கப்பட்ட அளவுக் கட்டுப்பாடுகளையும் வரவு செலவுத்திட்டக் குறையினால் ஏற்பட்ட நாணய விரிவையும் தவிரப் பலவகைப்பட்ட பொருட்களின் மீதுள்ள இறக்குமதித் தீர்வைகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவால் அதிகரிக்கப்பட்டன. அத்தியாவசியமான இறக்குமதிப் பொருட்களின்மீது அளவுக்கட்டுப்பாடுகளும் சுங்கத்தீர்வைகளும் விதித்தல் கூடியவரை தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்பது உணர்ந்து கொள்ளப்பட்ட கொள்கைக் குறிக்கோளாகும். இக்காரணத்தினால் இத்தொகுதிக்கு அப்பாற்பட்ட பல்வகைப்பட்ட பொருட்களின் விலைகளில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புகள் கூடுதலாக இருந்திருக்கக்கூடும். இதே சமயத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட தொகுதியைச் சேர்ந்த பொருட்களை, குறிப்பாக அவற்றின் எண்ணிக்கை அநேகமாக உள்ள இடத்தில், வீக்கத்தன்மைகளினால் ஏற்படும் அழுக்கங்களிலிருந்து முற்றாகப் பாதுகாத்தல் கடினமானதாகும். இத்தொகுதியைச் சேர்ந்த பொருட்களின் மொத்த நிரம்பலை அதிகரித்தல் இயலுமாயினும், சுமை கூலி, விநியோகச் செலவுகள் போன்ற ஆக்கச் செலவு அதிகரிப்புகள், சில்லரை விலைமட்டங்களின் மீது சென்றடையும் தன்மை பெறுகின்றன. விலைவாசிகள் அதிகரிக்கும் காலங்களிற் கூலிவிதிதங்களில் ஏற்படக்கூடிய அதிகரிப்புகளும் இதே விதமான பலன்களைக் கொடுக்கத்தக்கன. இவையாவும் வீக்கப் போக்கிலுள்ள கெடுதியான அகலாக் குற்றத்தன்மைகளின் பிரதிபலிப்பாக உள்ளன.

1962ம் ஆண்டு விலைமட்டங்களில் உண்மையாக ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு எவ்வளவாக இருந்தாலும், நாணய விரிவின் பிரதிபலன்கள் முழுவதும் அவ்வருடத்திலேயே தோற்றமல் இருந்திருக்கக்கூடும். முதலாவதாகச் சென்மதி நிலுவையின் நடைமுறைக்கணக்கிற் தொடர்ந்தும் ரூபா 1240 இலட்சம் கொண்ட குறை ஏற்பட்டமை, இலங்கை தன் வெளியூர் வருவாய்களுக்கும் மேலான அளவுடைய இறக்குமதிகளைப் பெற நாடியமையைத் தெரிவிக்கின்றது. இலங்கை தன் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களைக் குறைப்பதற்கும் வெளியூர்ப் பொறுப்புக்களை அதிகரிப்பதற்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்காது போயிருப்பின் இறக்குமதிகளின் மீது இன்னும் கூடுதலான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு அதற்கு அமைவாக விலைமட்டங்களில் இன்னும் கடுமையான அழுக்கங்களும் ஏற்பட்டிருக்கும். இரண்டாவதாக, இறக்குமதிகளின் மீது அளவுக்கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுமுன்னர் சேர்த்து வைத்திருந்த கையிருப்புக்கள், அப்பொருட்களின் கேள்வியை ஓரளவு ஈடு செய்யவதற்கு உதவின. மூன்றாவதாக, நாணய விரிவை ஓரளவு ஈடுசெய்யத்தக்க அளவால் உள்நாட்டு உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கக்கூடும். 1962ம் ஆண்டில் இலங்கையின் கமத்தொழில் உற்பத்தியும் கைத்தொழில் உற்பத்தியும் அதிகரித்தன. இறக்குமதிப் பொருட்களுக்குப் பதிலான பொருட்கள் உள்நாட்டில் ஓரளவு உற்பத்தி செய்யப்பட்டமை, அப்பொருட்களின் இறக்குமதி நிரம்பவில் ஏற்பட்ட குறைப்பை ஓரளவிலாயினும் ஈடுசெய்திருக்கக்கூடும். கடைசியாக, இறக்குமதிகளின் கொ.கா.க. விலைகளில் ஒரு மிதமான வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. முந்தைய வருடத்துடன் ஒப்பிடுகையில், 1962ம் ஆண்டிற்கு சகல இறக்குமதிகளுக்கும்மான விலைக்குறிகாட்டி, 5.9 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியுற்றது. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட முதலீட்டப் பொருட்களுக்கான விலைக்குறிகாட்டி, ஏறக்குறைய 17.9 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியுற்றிருக்கையில், நடுத்தரமான பொருட்களுக்கும் நுகர்ச்சிப் பொருட்களுக்கும்மான குறிகாட்டிகள், முறையே, 4.5 சதவீதத்தாலும் 2.0 சதவீதத்தாலும் வீழ்ச்சியுற்றன.

ஆயினும் இக்காரணிகளிற் பல, வருங்காலத்தில் உள்ள விலைமட்டங்களுக்குத் தொடர்ந்தும் நற்பயனளிக்கும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களின் வீழ்ச்சியும் வெளியூர்ப் பொறுப்புக்களின் அதிகரிப்பும் விலக்கப்படவேண்டுமாயின், இலங்கையின் ஏற்றுமதி விலைகள் அதிகரித்தால் அன்றி, இலங்கையில் 1962ம் ஆண்டிற்காணப்பட்ட இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளிலும் பார்க்கக் கூடுதலான கட்டுப்பாடுகள் தேவையாகும். முன்னர் கூறப்பட்டவாறு, 1962ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் உண்மையில் மேலும் வலுவாக்கப்பட்டனவாயினும், அவற்றின் முழுப்பலன்களும் அவ்வருடத்திலேயே பிரதிபலிக்கவில்லை. அதேபோல, முன்னர் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட கையிருப்புகளின் நிலைமையும் மாற்றமின்றி இருந்து வர முடியாது. கையிருப்புகள் குறைந்து போகும் வேளையிற் தட்டுப்பாடுகள் தோன்றி அதன்பயனாக, விலைகள் மேலும் அதிகரித்துச் செல்லும். அன்றியும், விலைகள் அதிகரிக்குமென எதிர்பார்த்துக் கையிருப்பிலுள்ள பொருட்களும் மறைத்துவைக்கப்படக் கூடியதன்மை தன் இயல்பிலேயே விலைகளை மேலும் பலமாக உயரச் செய்யும். இறக்குமதிகளுக்கான வெளிநாட்டு விலைகள் வீழ்ச்சியடையாத விடத்து, அதிகரிப்பான உள்நாட்டு உற்பத்தி செய்யும் வாய்ப்பு, உள்நாட்டுப் பணவீக்கத்தை, ஈடுசெய்யக்கூடிய காரணியாக அமைகின்றது. அதிகரித்த உள்நாட்டு உற்பத்தி பொதுவாக விலைமட்டங்களின்மீது ஐயமின்றி நற்பயனை விளைவிக்கத்தக்கதாகும். ஆயினும் இதே வேளையில் இவ்வழியின் மூலம் ஒரு பெரும்பகுதியான நாணய விரிவை ஈடுசெய்து விடலாம் என எண்ணுவது உண்மையில் அசாத்தியமானதாகும். முன்னர் கூறியவாறு, அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத்திட்டங்களிலுள்ள பெரிய மொத்தக்குறைகள் உண்மையில் மொத்தச் செலவுகளில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புகளோடு தொடர்புடையனவாகவும், அச்செலவுகளிற் பெரும்பகுதியானவை மூலதனத் தேவைகளுக்காக அல்லாமல் நடைமுறைச் செலவுத் தேவைகளுக்காகப் பண்படுத்தப்பட்டனவாகவும் உள்ளன. ஆயினும் பணநிரம்பலை மேலதிகமாக விரிவித்து நிதியீட்டப்பட்ட மூலதன ஆக்கமும் விலைவாசிகளில் வீக்கமான அமுக்கங்களை விளைவிக்கும். ஏனெனில், முதலீடு செய்யப்படுதலுக்கும் அவற்றின் உற்பத்தி விளைவுகள் தோன்றுதற்குமிடையில் உள்ள காலவேற்றுமை எப்பொழுதும் மாறுபாடானதாகும். அத்துடன் அவ்வித முதலீடு செய்யப்படுமிடத்து, நுகர்ச்சிப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்குக் கிடைக்கக்கூடிய அன்னிய செலாவணிகளையே உபயோகிக்கவேண்டிய முரண்பாடு ஏற்படுகின்றது. இவ்வமுக்கங்கள் தம் இயல்பிலேயே உள்நாட்டு உற்பத்தியின் ஆக்கச் செலவுகளை அதிகரிக்கச் செய்வதால், புதிதாக உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் விலைகளும் அதிகரிக்க நேரிடுகின்றது.

எனவே, நாணய விரிவின் அளவு திடமாகக் குறைக்கப்படாதிருப்பின் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் ஒரு வீக்கத்தன்மை ஏற்படக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இலங்கையை எதிர்நோக்கி நிற்கின்றது. அவ்விதமான தன்மை நேரத்தோடு தடுக்கப்படாவிடின் அது வேகம் பெற்று, முதலில் அதிகரித்த விலைகளாகவும், பின்னர் அதிகரித்த கூலிகளாகவும், ஆக்கச் செலவுகளாகவும் தோன்றும். வீக்கத்தன்மையின் தாக்குதல் சமூகத்தின் வெவ்வேறு பிரிவினரையும் சமமற்ற முறையிற் சென்றடைகின்றது. விலை அதிகரிப்புகளுக்குச் சேர்ந்தவர்களின் மீதே, இது மிகக்கூடிய இன்னல்களை விளைவிக்கின்றது. அதே வேளையில் வீக்கத்தன்மைகள், ஏறுமாறான நோக்கத்தோடு கூடிய தொழிற்பாடுகளுக்கே சலுகை தந்து, அத்துறைகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய்களைப் பெருமளவால் அதிகரிக்கச்செய்யும். அன்றியும், ஏற்றுமதிகளின் ஆதாரத்திற் தங்கியிருக்கும் நாடுகளின் சந்தர்ப்பத்தில், வீக்கத்தன்மைகள், பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி விகிதத்தைப் பாதகமாகத்

தாக்கும். உள்நாட்டுச் சந்தைக்கான பொருட்களை உற்பத்தி செய்வோர் அதிகரித்த கூலிகளையும் ஆக்கச் செலவுகளையும் உள்நாட்டு நுகர்வோர் மீது சுமத்த இயலாமையினும், ஏற்றுமதித் துறையிலுள்ள உற்பத்தியாளர் அவ்விதம் செய்துக்கொள்ள இயலாது என்பது தெளிவு. ஏற்றுமதிகளின் ஆக்கச் செலவுகளில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு, ஏற்றுமதித்துறையின் போட்டி வலுவைப் பலவீனப்படுத்தி, எல்லையிலுள்ள உற்பத்தியாளர்களின் உற்பத்தியைத் தாக்கும் பொழுது, ஏற்றுமதி வருமானங்களையும் குறையச் செய்துவிடும். இதன் பயனாற் சென்மதி நிலுவை மட்டுமன்றி முதலீட்டித் திற்கான மிகையும் பாதகமாகத் தாக்குதலடைய நேரிடுவதால், பொருளாதாரத்தின் நாணயத்துறையிலுள்ள சமமற்றதன்மை இன்னும் மேலோங்க நேரிடுகிறது.

விலைகள் அதிகரிப்பது மட்டும்தான் கடுமான இறக்குமதி அளவுக் கட்டுப்பாடுகளோடு ஒன்று சேர்ந்த நாணய விரிவின் ஒரே ஒரு அம்சம், எனக் கூற முடியாது. அவ்வகையான கட்டுப்பாடுகள் பொருளாதாரத்தின் அழுத்தமான போக்கைத் தடை செய்யக்கூடிய இறுக்கங்களையும், சுணக்கங்களையும், கொண்டுவரத்தக்கன. இறக்குமதிகளின் மீதுள்ள செலவுகளைக் குறைப்பதில் அனுகூலமடைவதற்கான ஒரு கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் எப்பொழுதும் ஒப்பியல்பில் விரிவானதாக அமையவேண்டும். இதன் உட்கருத்து யாதெனில், நுகர்ச்சிக்கான போகப் பொருட்களுக்கு அப்பாலான பலதரப்பட்ட பொருட்களும் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்க் கொண்டுவரப்படல் வேண்டும். இவ்விதமான சந்தர்ப்பத்தில், பரிபாலன அமைப்பு எவ்வளவு திறமையாய்ந்ததாக இருப்பினும் பொருளாதாரத் தொழிற்பாடுகள் தடைப்படாது இயங்குவதற்குத் தேவையான சகல பொருட்களின் நுணுக்கங்களையும் சரியானபடி முன்னரே தெரிந்துக்கொள்ளுதலும் மதிப்பிடுதலும் கடினமானதாகும். அன்றேல் அவ்வாறு செய்தலிற் சுணக்கங்கள் ஏற்பட்டேனும், தொழிற்பாடு தாமதித்துச் செல்லும். இக்கஷ்டங்களை ஓரளவு சரிபடுத்துதல் ஒப்பியல்பில் இசைந்து வளையக்கூடிய கட்டுப்பாடுக் கருவிகளைக் கையாளுவதனாற் பெறப்படும். உதாரணமாக, 1961ம் ஆண்டிற்குரிய வருடாந்த அறிக்கையிற் சுட்டிக்காட்டப்பட்டவாறு, இறக்குமதி உத்தரவுச் சீட்டு முறையிலும் பார்க்க, இறக்குமதித் தீர்வை முறைகளையே கட்டுப்பாட்டுக் கருவியாக உபயோகித்தல் இறக்குமதிகளின் வருகையைக் கூடிய அளவால் இசைந்து வளையக்கூடிய முறையில் வைத்திருக்க உதவும். அதிகரித்த இறக்குமதித் தீர்வைகள் தாமும், விலைகளை உயரச் செய்யும் தன்மையுடையவாயினும் சமன் தூக்கிப் பார்க்கின், அவை, சுருக்கத்தன்மையான பலனைத் தருவனவாகும். தீர்வைகள் அதிகரிக்கப்படாதபொழுதிலும், இறக்குமதி அனுமதிப் பங்குமுறை, கேள்விக்கு ஒப்பியல்பான நிரம்பலைக் குறைப்பதன் மூலம், விலைகளை அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. ஆனால் இறக்குமதித்தீர்வைகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், அதிகரித்த விலைகளில் ஒரு பகுதி அரசாங்கத்திற்குச் சேருமதியாக வரவு செலவுத்திட்ட மொத்தக் குறையைக் குறைப்பதற்குப் பயன்படுகையில், இறக்குமதி அனுமதிப்பங்கு முறையினால் ஏற்படும் விலை அதிகரிப்பு, உயர்ந்த இலாபங்களாக வர்த்தகர்களுக்குச் சேருமதியாகிப் பணவருமானங்களை மேலும் உயரச்செய்கிறது. வரவுசெலவுத் திட்டக்குறையைக் குறைப்பதற்கு உதவும் விலை அதிகரிப்புகள் உண்மையாகப் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் கருவிகளில் ஒன்றாகும். அண்மைக் காலங்களில் உண்மையில் இறக்குமதித் கட்டுப்பாட்டிற்கு, இறக்குமதித் தீர்வைமுறை, ஒரு கருவியாக அதிகரித்த வகையில் உபயோகிக்கப்பட்டது. ஆயினும், இறக்குமதிகளைக் குறைப்பதற்கு நேரடியான நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்தும் தேவையாக இருக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில், இக்கருவியைத் தேர்ந்தெடுத்த முறையில் மேலும் விரித்து உபயோகிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் உள்.

(இ) பணநிரம்பலும், வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடனும்

ஒரு விரிவுவிளைவிக்கத்தக்க வரவு செலவுத்திட்டத்தின் சந்தர்ப்பத்தில், இறக்குமதிகளின்மீது நேரடியான கட்டுப்பாடுகளை விதித்தல், பணநிரம்பற் துறையிலும் வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன் துறையிலும் மாறுபட்ட சூழ்நிலையை விளைவிக்கத்தக்கது. முன்னர் கூறியவாறு, நேரடிக்கட்டுப் பாடுகள் புகுத்தப்படமுன் வரவு செலவுத்திட்டத்தின் விரிவு விளைவுகள், இறக்குமதிகளின் பேரில் அதிகரித்த செலவீடுகளையும், சென்மதி நிலுவையிற் பாதகமான நிலையையும், ஏற்படச் செய்தன. இது உள்நாட்டுப் பண நிரம்பலின் அதிகரிப்பையும் வர்த்தக வங்கிகளின் திரவநிலையின் அதிகரிப் பையும் ஓரளவு தடுத்து வைக்கும் பயனை அளித்தது. ஆனால் இறக்குமதி களின்மீது நேரடிக் கட்டுப்பாடுகள் விதிப்பதன் மூலம் சென்மதி நிலுவையில் உள்ள குறையைச் சீர்திருத்துவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்படும் இடத்து இக்காரணிகள் பணநிரம்பலின் மீதும் வங்கிகளின் திரவச் சொத்துக்கள் மீதும் விளைவித்த அனுகூலமான பலன்கள் குறைவுற நேரிடுவது இயல்பே. எனவே இதன்பயனாகப் பணநிரம்பலிலும் வங்கிகளின் திரவச்சொத்து நிலை யிலும் எழுத்தக்க அதிகரிப்புத்தன்மைகள் பொருளாதாரத்திலுள்ள வீக்கமான அமுக்கங்களை மேலும் பலமாக அதிகரிக்கச் செய்யும். 1962ம் ஆண்டில் இக்காரணிகள் யாவும் எவ்வளவு தூரம் செயற்படலாயின என்பது பின்வரும் விரிவுரைகளில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையின் மொத்தப் பணநிரம்பல்—பொதுமக்களிடமுள்ள நாணயங் களும் கேள்வியைவ்புக்களும் சேர்த்து—1961ம் ஆண்டு முடிவிற்குரிய ரூபா 12890 இலட்சத்திலிருந்து 1962ம் ஆண்டு முடிவில் ரூபா 13430 இலட்சத்திற்கு ரூபா 540 இலட்சத்தால் அதிகரித்தது. பணநிரம்பலில் ஏற்பட்ட மாற்றமும் அதற்கு ஏதுவாயிருந்த காரணிகளும் பின்வரும் அட்டவணையில் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை I-3

பணநிரம்பலில் ஏற்பட்ட மாற்றம் (காலமுடிவு 1961-1962)

பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில்

விரிவுக்காரணிகள்

(அ)	அரசாங்கக்கடன்பாடு, வங்கிகளிடமிருந்து	231.6
(ஆ)	வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன் தனிப்பட்டோர் துறைக்கு	42.2

மொத்தம்

..	273.8
----	----	----	----	----	----	-------

கருக்கக்காரணிகள்

(அ)	வங்கிகளின் அந்நிய சொத்துக்களில் மாற்றம்	91.1
(ஆ)	தவணை, சேமிப்பு வைப்புக்களில் அதிகரிப்பு	50.9
(இ)	அரசாங்கப் பண மிச்சங்கள்	76.1
(ஈ)	சீராக்கம்	1.7

மொத்தம்

..	219.8
----	----	----	----	----	----	-------

பணநிரம்பலில் ஏற்பட்ட நிகர மாற்றம்

..	+54.0
----	----	----	----	----	----	-------

மேலே காட்டப்பட்டுள்ளவாறு 1962ம் ஆண்டு பணநிரம்பலில் ஏற் பட்ட அதிகரிப்பிற்கு ஏதுவான முக்கிய காரணி, வரவு செலவுத்திட்டத் திலுள்ள குறைக்கு நிதியீட்டுவதற்காக வங்கிகளிலிருந்து அரசாங்கம் கடன் பட்டமையேயாகும். ஆயினும், பணநிரம்பலில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, வங்கி களால் ஆக்கப்பட்ட கொடுகடன் அதிகரிப்பிலும் பார்க்கக் குறைவாகவே அமைந்தது. இது ஏனென்ற சென்மதி நிலுவைக்குறை அடுத்தடுத்து

ஏற்பட்டதன் பயனாக வங்கிகளின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் தொடர்ச்சியாக வீழ்ச்சியுற்றமையினாலும், தவணை சேமிப்பு ஆகிய வைப்புக்களும் அரசாங்கப் பணமிச்சங்களும் அதிகரித்தமையினாலும் ஏற்படுவதாயிற்று. இவ்வாறு ஈடுசெய்யத்தக்க காரணிகள் இல்லாதிருப்பின் 1962ம் ஆண்டு பணநிரம்பலில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு உண்மையில் இன்னும் கூடுதலாக இருந்திருக்கும்.

பணநிரம்பலில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, பொதுமக்களிடமுள்ள நாணயம் அதிகரித்ததான வடிவத்திலும், கேள்விவைப்புக்கள் அதிகரித்ததான வடிவத்திலும், காணப்பட்டது. பண நிரம்பலில் நாணயத்தின் பங்கு, 1961ம் ஆண்டு முடிவிற்குரிய ரூபா 6922 இலட்சத்திலிருந்து, 1962ம் ஆண்டு முடிவில், ரூபா 7126 இலட்சத்திற்கு அதிகரித்தது. இதே காலத்திற் பொது மக்களின் உடமைகளான கேள்வி வைப்புக்கள் ரூபா 5964 இலட்சத்திலிருந்து ரூபா 6300 இலட்சத்திற்கு அதிகரித்தன. மொத்தப் பணநிரம்பலில் நாணயத்தின் பங்கைச் சதவீதமாக நோக்குமிடத்து அதில் ஒரு சிறிய வீழ்ச்சி-அதாவது 1961ம் ஆண்டு முடிவிற்குரிய 53.8 சதவீதத்திலிருந்து, 1962ம் ஆண்டு முடிவில், 53.1 சதவீதத்திற்கு-ஏற்பட்டது. ஆயினும் வங்கிவைப்புக்களுடன் ஒப்பியல் நோக்கின், மொத்தத் தொகையில் நாணயத்தின் பங்கு உயர்வானதாகவே இருக்கிறது. உயர்ந்த இனத்தைச் சேர்ந்த ரூபா 100, ரூபா 50 ஆகிய நாணயத்தாள்களின் வெளியீட்டில் மறுபடியும் ஒரு கூடுதலான விகிதாச்சாரமுடைய அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. இது, பெரிய கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கும், சொத்துக்களைத் திரவமான நிலையில் வைத்திருப்பதற்கும், நாணயம் தொடர்ந்தும் உபயோகிக்கப்படுகின்றது என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

அரசாங்கத்திற்காயினும் தனிப்பட்டோர்துறைக்காயினும் வர்த்தக வங்கிகள் வழங்கிய கொடுகடன், முற்காலங்களில் ஏற்பட்ட நாணயவிரிவில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாக இருக்கவில்லை. ஆயினும், தற்போதைய புதிய சூழ்நிலையில் ஏற்படத்தக்க திரவநிலை அதிகரிப்பு, வர்த்தக வங்கிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் வங்கிக் கொடுகடன் விரிவிற்கான அடிப்படையைப் பலமடையச் செய்து அதன் பயனாகப் பொருளாதாரத்திலுள்ள வீக்கக் கருவிகளை மேலும் அதிகரிக்கக்கூடும். இவ்வகையான சந்தர்ப்பங்களில், வங்கிக் கொடுகடனைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறையிற் கட்டுப்படுத்தும் கொள்கை, நாணயக்கொள்கையில் ஒரு அத்தியாவசியமான அம்சமாக இருக்க வேண்டியதாகும்.

1957, 1958 ஆகிய ஆண்டுகளில் மிகத் தீட்சணமாக வீழ்ச்சியுற்றிருந்த வர்த்தக வங்கிகளின் மொத்தத் திரவச் சொத்துக்கள்—அதாவது, கையிருப்புப்பணம், மகாவங்கியில் உள்ள வைப்புக்கள், வெளியூர் மிச்சங்கள், இறைசேரி உண்டியல்கள், கழிவுபட்ட உண்டியல்கள் ஆகியன—பின்னுள்ள ஆண்டுகளில் மீண்டும் அதிகரித்தன. மாதாந்தமான சராசரி எண் தொகைகளின்படி, 1958ம் ஆண்டில் ரூபா 3010 இலட்சத்திற்கு வீழ்ச்சியுற்ற மொத்தத் திரவச் சொத்துக்கள் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து, 1962ம் ஆண்டில் ரூபா 4660 இலட்சமாக விளங்கின. 1962ம் ஆண்டில் மட்டும் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு ரூபா 910 இலட்சமாகும். இவ்விலைவுகள், தனிப்பட்டோர்துறைக்கும் அரசாங்கத்துறைக்குமான வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடனின் போக்கை உருவாக்க உதவின.

தனிப்பட்டோர் துறைக்கான வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன்களின் போக்கு, பின்வரும் அட்டவணையிற் கருக்கித்தரப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 1-4

தனிப்பட்டோர்துறைக்கு வர்த்தக வங்கிகளின் கொடுகடன்

(மாதாந்த எண் தொகைகளின் சராசரி)

பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில்

	1960	முந்தைய வருடத்திலிருந்து அதிகரிப்பு	1961	முந்தைய வருடத்திலிருந்து அதிகரிப்பு	1962	முந்தைய வருடத்திலிருந்து அதிகரிப்பு
கழிவுபட்ட உண்டியல்கள் ..	115	- 4	122	+ 7	136	+ 14
கடன்களும் முற்பணங்களும் ..	430	+ 35	435	+ 5	478	+ 43
தனிப்பட்டோர்துறைக்கு வழங்கிய மொத்த உள்நாட்டுக் கொடுகடன்கள்	545	+ 31	557	+ 12	614	+ 57

மேலுள்ள அட்டவணையிற் காட்டப்பட்டவாறு, மாதாந்த எண் தொகைகளின் சராசரியின்படி, 1962ம் ஆண்டில் தனிப்பட்டோர்துறைக்கு வர்த்தக வங்கிகள் வழங்கிய கொடுகடன் ரூபா 570 இலட்சத்தால் அதிகரித்தது. இவ்வதிகரிப்பு 1961ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட ஒப்பியல்பான அதிகரிப்பிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக இருப்பினும், வரவு செலவுத்திட்டக் குறையினால் ஏற்பட்ட நாணய விரிவின் பிரமாண்டத்திலும் பார்க்கக் குறைவானதாகும்.

1962ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட சம்பவங்களில் ஒரு அம்சம் யாதெனில் அரசாங்ககடன்களுக்கு வர்த்தக வங்கிகள் வழங்கிய உதவு தொகைகளில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பாகும். 1961ம் ஆண்டிற்கு முன்னுள்ள வருடங்களில் அரசாங்கக் கடன்களுக்குப் பணம் ஒப்பியோரில் வர்த்தக வங்கிகள் குறிப்பிடத்தக்கவாக அமையவில்லை. ஆயினும் 1961ம் ஆண்டில் அரசாங்கக் கடன்களுக்கு வர்த்தக வங்கிகள் வழங்கிய உதவு தொகை ரூபா 270 இலட்சத்தால் அதிகரித்தது. இது பெரும்பாலும் இறைசேரி உண்டியல்களுக்கு ஒப்பிய சணக்கில் ஏற்பட்டது. 1962ம் ஆண்டில் இவ் அதிகரிப்பு மேலும் உயர்வுற்றது. இவ்வருடத்தில் இறைசேரி உண்டியல்கள், அரசாங்கப்பிணைகள், அரசாங்க உத்தரவாதம் பெற்ற பிணைகள் ஆகியவற்றில் வர்த்தக வங்கிகள் செய்த முதலீடு ரூபா 510 இலட்சத்தால் அதிகரித்தது. இவ்வருடத்திலும், இறைசேரி உண்டியற் கொள்வனவுகள்தான் அரசாங்கத்திற்கு, வர்த்தக வங்கிகள் வழங்கிய கொடுகடனிற்கு முக்கிய கருவியாக அமைந்தன. வங்கிகளின் உடமைகளான இறைசேரி உண்டியல்கள் 1962ம் ஆண்டில் ரூபா 380 இலட்சத்தால் அதிகரித்தன. இச்சம்பவங்கள் முன்னர்கூறியவாறு, தற்போதைய சந்தர்ப்பத்தில் வர்த்தக வங்கிகளின் திரவச் சொத்து நிலை சீர்திருத்தமடைவதைப் பெரும்பாலும் பிரதிபலிக்கின்றன.

நாட்டின் சென்மதிநிலுவை நிலை, வர்த்தக வங்கிகளின் திரவச் சொத்து நிலையில் ஏற்பட்டமாற்றம், ஆகிய சந்தர்ப்பங்களில் வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன்களின் அளவையும் நோக்கத்தையும் தேர்ந்தெடுத்துக் கட்டுப்படுத்தும் குறிக்கோளுடைய பல நாணய நடவடிக்கைகள், தேவையாயின. இத்தகைய ஒரு தொடர்ச்சியான நடவடிக்கைகள், 1960ம் ஆண்டுமுதல்

மகாவங்கியினர் புகுத்தப்பட்டன. இந்நடவடிக்கைகளிற் சில, இறக்குமதி களுக்கான கொடுகடனின் அளவைக் குறைக்கும் நோக்கமாக அமைந்தன. ஏனையவை, மொத்தக் கொடுகடன்களில் ஏற்படத்தக்க விரிவை, குறிப்பாகத் தற்போதைய சந்தர்ப்பத்தில் முக்கியத்துவம் பெறாத துறைகளுக்கான விரிவைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கமாக அமைந்தன. இவ்வாறு 1960ம் ஆண்டு ஆவணியில், சில குறிக்கப்பட்ட பொருள்களின் இறக்குமதிக்கான நாணயக் கடிதங்களுக்கு எதிராக ஓரளவு முற்பணம் இறுக்கப்படவேண்டுமென்ற விதியும், வாடகைக் கொள்வனவுத் தொழிற்பாடுகளுக்கு நிதியீட்டம் செய்தலிற் கட்டுப்பாடுகளும், அமைக்கப்பட்டன. இதே சமயத்தில் முற்பணங்களின் மீது மகாவங்கி விதிக்கும் வட்டிவிகிதமும் 2½ சதவீதத்திலிருந்து 4 சத வீதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டது. 1961ம் ஆண்டு மார்சியில், ஒரு குறிக்கப்பட்ட எல்லைக்கு மேலாக உள்ள சகல கேள்வியைப்புக்களுக்கும் எதிராக 50 சதவீதம் கொண்ட ஒதுக்குநிதி இருக்கவேண்டுமென அமைக்கப்பட்டது. மேலும் 1961ம் ஆண்டு ஐப்பசியில், ஏற்றுமதி வர்த்தகம் தவிர்ந்த ஏனைய சகல அந்நிய தொழில் நிலையங்களுக்கும் வர்த்தக வங்கிகள் வழங்கிய கடன்களும் மேலதிகப்பற்று வசதிகளும் மூன்றில் ஒருபங்காற் குறைக்கப்படவேண்டுமெனச் செலாவணிக்கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியாற் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. அந்நியருக்கோ அல்லது அந்நியரல்லாதாருக்கோ சொந்தமான தோட்டங்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்காக வர்த்தக வங்கிகள் வழங்கும் கொடுகடன் வசதி அத்தோட்டங்களின் கொள்வனவு விலையின் 33½ சதவீதத்திற்கு மேற்படக்கூடாதென, 1962ம் ஆண்டு மார்சியில் மகாவங்கி விதித்தது. இக்கட்டுப்பாடு, இலங்கைக்கு வெளியே வசிக்கும் தனியாட்களுக்கோ அல்லது இலங்கைக்கு வெளியே தொழில் நடத்தும் கூட்டுநிலையங்களுக்கோ சொந்தமான தோட்டங்களல்லாத ஏனைய அசைவற்ற சொத்துக்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு வழங்கப்படும் வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன்களுக்கும் அமையத்தக்கதாகும். இந் நடவடிக்கைகள், தனிப்பட்டோர் துறைக்கான வங்கிக் கொடுகடன்கள் சென்றடையும் திசையையும், அவற்றின் ஆக்கச் செலவையும், மொத்தத் தொகையையும் பாதிக்கலாயின. உதாரணமாக 1961ம் ஆண்டு வட்டி விகிதங்களில் அதிகரிப்பானதன்மை காணப்பட்டமை அவ்வருடத்திற்குரிய ஆண்டு அறிக்கையிற் கூறப்பட்டது. 1962ம் ஆண்டிலும் வட்டி விகிதங்களில் ஓரளவு அதிகரிப்புத்தன்மை காணப்பட்டது. தனிப்பட்டோர் துறைக்கான, வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன்கள் சென்றடையும் திசையில், ஒருசிறிய மாற்றம் மட்டும் ஏற்பட்டது. வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன்களின் மொத்தத் தொகையில் ஓரளவு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டதெனினும், முற்பணங்கள் சம்பந்தமான மகாவங்கியின் அளவீட்டின்படி, 1961ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதத்திற்கும், 1962ம் ஆண்டு ஆனி மாதத்திற்கும் இடையில் வாடகைக் கொள்வனவுத் தொழிற்பாட்டுத்தேவைகள், வர்த்தகத் தேவைகள், குறிப்பாக இறக்குமதிக் கொடுப்பனவுத் தேவைகள் போன்ற நிதித்தேவைகளுக்கான முற்பணங்கள் உண்மையிற் குறைவுற்றன எனத் தெரிகிறது. இதற்கு மாறாகக் கமத் தொழில், கைத்தொழில் ஆகிய தேவைகளுக்கான முற்பணங்களில் ஒரு சிறிய அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. எனினும், நுகர்ச்சித் தேவைகள் ஏனைய தேவைகள் ஆகியனவற்றிற்கான முற்பணங்களும் அதிகரித்தன.

முன்புள்ள அறிக்கைகளிற் கூறப்பட்டவாறு, வரவு செலவுத்திட்டத்தின் மொத்தக் குறைகளினால் ஏற்படும் வீக்கப் பிரதிபலிப்புக்களை ஈடு செய்வதற்கு நாணயக் கொள்கையை மட்டும் கையாளுதல் மிகக்குறுகிய அளவிலேயே அமையும். வங்கிக் கொடுகடன்களின் உயர்நிலையான விரிவைக் கட்டுப்படுத்துவதனாலும், வங்கிக் கொடுகடன்களை உற்பத்தித் தேவை

களுக்கும் ஏனைய அத்தியாவசிய தேவைகளுக்கும் சென்றடையச் செய்வதனாலும், நாணயக்கொள்கை, சிறந்தவிடத்து, அரசாங்கத்தினற்கையாளப்படும் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளுக்குப் பக்கபலமாக மட்டும் நின்றுவதற்கு வந்தக்கது. ஆனால் அரசாங்க நிதியின் விரிவு விளைவுகள் தொடர்ந்து செல்ல இடமளிக்கப்படும்வரை நாணயக்கொள்கைகளின் வலிமை கட்டாயமாகக் குறுகியே அமையும். ஆகவே, இலங்கையின் நிதிசம்பந்தமான பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்குகந்த அடிப்படையான வழிவகைகள் அரசாங்க நிதித் துறையிலேயே காணப்படல்வேண்டும்.

(4) முடிவுரை

நாணயத்துறையிலும் நிதித்துறையிலும் தோன்றிய பல பிரச்சனைகளையும் பற்றி முன்னுள்ள பகுதிகளில் விரித்துரைக்கப்பட்டது. இது நாணயத்துறையிலுள்ள சமமற்றதன்மைக்குப் பொறுப்பான அடிப்படைக்காரணி— அதாவது வரவு செலவுத்திட்டக்குறைக்கு நிதியீட்டுவதற்காக விரிவு விளைவிக்கத்தக்க மூலங்களை நாடியமை—திருத்தி அமைக்கப்படாமலேயே 1962ம் ஆண்டில் இருந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்நிலையின் பிரதிபலன்களாக நாட்டின் சென்மதி விலுவையிலும் உள்நாட்டு விலைமட்டங்களிலும் ஏற்படத்தக்க விளைவுகளும் விரித்துரைக்கப்பட்டன. இறக்குமதிகளின்மீது அளவுக்கட்டுப்பாடுகள் புகுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் ஒரு மாறுபட்டநிலைமை ஏற்பட்டுள்ளதென்பதும், இப்புதிய நிலைமையில் நாணய விரிவின் பயனாக எழுந்து, சென்மதிநிலுவைக் கணக்கைத் தாக்கிய அழுக்கங்கள், உள்நாட்டு விலைமட்டங்களின் மீது சென்றடைய முயன்றன என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டன. இவ்வகையான தன்மை கட்டுப்படுத்தப்படாது தொடர்ந்து செல்லுமாயின் அதில் அடங்கியுள்ள அபாயங்களும் அழுத்தமாக விரித்துக் கூறப்பட்டது. வீக்கத்தன்மை வலுப்பெற்று விடுமாயின் அதைத் திருத்திக் கொள்ளுதல் மேலும் கடினமானதாகும். கடுமையான வீக்கம் ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து, துன்பம் விளைவிக்கத்தக்க, பாரதூரமான முறையில் நிலவரப்படுத்துதற் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டமை, பல நாடுகளின் அனுபவத்திற் காணப்படுகின்றது. இலங்கையிலுள்ள வீக்கத்தன்மை ஏனைய நாடுகளிற் சில காலத்தில் ஏற்பட்ட பிரமாண்டமான அளவை இதுவரை அடையவில்லை. எனினும், உண்மையில் ஒரு வீக்கத்தன்மை தொடங்கிவிட்டது எனவே அதைத் தடுத்துவைப்பதற்குப் போதுமான, நேரத்திற்குத்தக்க, நடவடிக்கைகள் தேவையாகின்றன.

அபிவிருத்தியின் போக்கை அதிகரித்துக்கொள்ள வேண்டியதே இலங்கையின் மிக அவசியமான தேவையாகும். குறிப்பிடத்தக்க அளவுள்ள நிதியாதாரங்கள் அரசிறையினூடாக அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்துள்ளதாக இருந்தும், மேலும் கூடிய நிதியாதாரங்கள் நாணய விரிவினூடாகப் பெறப்பட்டிருந்தும், நாட்டின் மொத்த மூலதன ஆக்கத்தின் அளவு, நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியைத் துரிதமாக அதிகரிப்பதற்குத் தேவையான அளவிலும் பார்க்கக் குறைவாகவே இருந்தது என்பது ஒரு உண்மையாகும். இலங்கையின் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி, உண்மை நியதியின்படி அதிகரித்துவந்துள்ளதாயினும், இவ்வதிகரிப்பு விகிதம், சனத்தொகை வளர்ச்சி விகிதத்திலும் பார்க்கச் சிறிய அளவினால் மட்டும் உயர்ந்ததாக இருந்தது. அத்துடன் தொழிலாளரின் தொகையின் அதிகரிப்பிற்கு இணங்கத் தொழில் கிடைக்கும் வாய்ப்புக்களும் அதிகரித்ததாக இல்லை. ஆயினும் பொருளாதாரத்தின் சிலதுறைகளில் மெச்சத்தக்க அதிகரிப்புகள் ஏற்பட்டன. உதாரணமாக, தேயிலை உற்பத்தியிற் பல ஆண்டுகளாகக் காணப்பட்ட உயர்ச்சிப் போக்கு இவ்வருடமும் காணப்பட்டது. உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும்

நெல், ஏனைய பயிர்கள், ஆகியனவற்றிலும் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. இவ் அதிகரிப்புகள், வருங்காலத்திலும் தொடர்ந்து ஏற்படவேண்டுமென்பது மிகமிக முக்கியமானதாகும். நாட்டின் நீண்டகாலப் பொருளாதார அமைப்பின் தோரணையில் இன்னொரு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருப்பதும் ஐயமின்றிக் குறிப்பிடத்தக்கது. இது அண்மைக்காலத்திற் கைத்தொழிற் துறையில் ஏற்பட்ட அதிகரித்த தொழிற்பாடு சம்பந்தமானதாகும்.

இலங்கையின் கைத்தொழில் உற்பத்தித்துறையில் அண்மைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்திகளைப்பற்றி இவ் அறிக்கையின் பிறிதோர் பகுதியிற் கூறப்பட்டுள்ளது. திட்டவட்டமான புள்ளி விபரங்கள் கிடைக்காது போயினும் உள்நாட்டுப் பண்டத் தயாரிப்புத் தொழிற்பாடுகளில் ஒரு அதிகரித்த துடிதுடிப்புக் காணப்பட்டதற்கான அறிகுறிகள் உள. மொத்தத் தேசிய உற்பத்திக்கு உள்நாட்டுக் கைத்தொழில்கள் உதவிய பங்கு குறைவாகவே இருக்கிறது. அத்துடன் பல சந்தர்ப்பங்களிற், தொழிற்துறைகள் இப்பொழுதும் நிறுவப்படும் நிலையில் உள்ளன. ஆயினும் கைத்தொழில் அபிவிருத்திப் போக்கிற்கு முக்கியத்துவமான பல செயல்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. சென்மதி நிலுவை நிலையைச் சீர்படுத்தும் நோக்கமாக இறக்குமதிகளின்மீது விதிக்கப்பட்ட அளவுக்கட்டுப்பாடுகள்தாமும் உள்நாட்டுப் பண்டத்தயாரிப்புத் தொழில்களுக்கு உண்மையாகத் தூண்டுதல் அளித்துள்ளன. இக்கட்டுப்பாடுகள், உள்நாட்டுப் பண்டத்தயாரிப்பிற்கு வாய்ப்புகள் உள்ள துறைகளில் அமைந்த அளவிற்கு, அவை இக்கட்டுப்பாடுகளின் சாதகமான உபவிளைவுகளாகும். ஆயினும் இதே சமயத்தில், வருங்காலக் கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கான நியதிகள் பலமுள்ளனவாக அமைக்கப்படவேண்டும் என்பது முக்கியமாகும். சென்மதி நிலுவைத் தேவைகளுக்கான இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளின் படுகையை நியமிக்கும் நியதிகள்தான், எப்பொழுதும் உள்நாட்டுக் கைத்தொழில்கள் நிறுவப்படுவதற்கு வழிகாட்டும் நியதிகள், எனக்கூறமுடியாது. இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் உள்ளூர்க்கைத்தொழில்களுக்கு ஓரளவு பாதுகாப்பு அளிப்பனவாயினும் இக்கட்டுப்பாடுகளின் பிரதிபலன்கள் அத்தியாவசியமற்ற நுகர்ச்சிப் பொருட்களையே பலமாகத் தாக்கும் தன்மையுடையன. இத்துறைகளிலும் உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு வாய்ப்புக் காணப்பட்டாலும், இலங்கையின் வருங்காலக் கைத்தொழில் அமைப்பு, தனியாக இக்காரணிகளால் மட்டும் உருவாகக்கூடாது. எனவே, இலங்கைக்கு உகந்த கைத்தொழில் அமைப்பு எதுவென்பதைக் கைத்தொழிற் திட்டங்களிலும் கொள்கைகளிலும் முதல் நிலையாகக் கொண்டு அமைத்தல் தேவையாகின்றது. கைத்தொழில்கள் நீண்டகாலத்தில் நிலவரமாக வாய்க்கத்தக்கமை சம்பந்தமான நியதிகள், இலங்கையின் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியின் அமைப்பில் முன்கூட்டியே பிரதிபலிக்கவேண்டும் என்பது முக்கியமாகும்.